

Nekdanji Portorož.

Rdeči križ in mreža starih dečkov

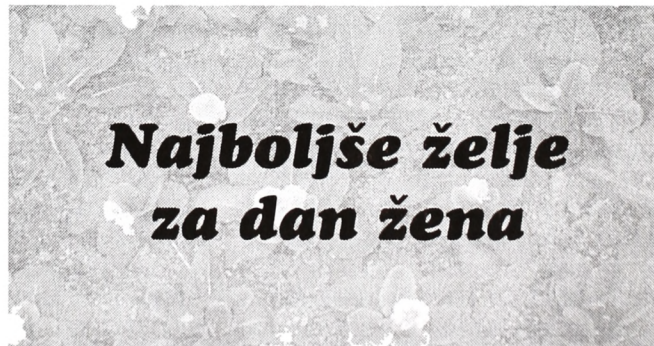
Po uradnih statističnih podatkih je v Sloveniji že okoli 14 odstotkov revnega prebivalstva, ki si z lastnimi prihodki ne morejo zagotoviti vsaj minimalno dostojni življenjski standard. Izhajajoč iz načela socialne države so bile zato ustanovljene posebne organizacije, ki imajo namen izvajati in pospeševati karitativne dejavnosti kot pomoč revnejšim oziroma šibkejšim slojem prebivalstva. S tem naj bi se v družbi krepila solidarnost in odgovornost kot nujni prvini vsake demokratične države. Rdeči križ je bil ustanovljen s tem namenom. Pa izverno, da Rdeči križ, namesto, da bi pomagal pomoči potrebnim prebivalcem, denarna sredstva vlaga v gospodarska podjetja in borzno posredniške hiše. Samo v lanskem letu bi naj tako plasiral, beri posojal, okoli 500 milijonov tolarjev in z obrestmi zaslužil okoli 62 milijonov tolarjev. Zato je celo ustanovil posebno podjetje SLORK, ki je - z obračanjem denarja Rdečega križa - zapravilo skoraj 80 milijonov tolarjev, ker podjetje, kateremu je bil denar posojen, zaradi bankrota denarja ne more vrniti. Ko pa so predstavnike parlamentarnih političnih strank spraševali, kakšno mnenje imajo o tovrstni dejavnosti Rdečega križa, se je na primer Jelko Kacin (LDS) odgovoril izognil oz. se je sprenevedal z odgovorom, da je sam redni dajalec krvi, Miran Potrč (ZLSD) je "globokoumno" razpredal, da je zakonodaja očitno nedorečena, da oblike nadzora niso najbolj jasno določene... Ob takšni neprikriti hipokriziji vodilnih predstavnikov oblasti pa je očitno predvsem to, da je naša država daleč od demokracije in od načel pravne in socialne države. Mirko Jelenič, že petnajst let sekretar slovenskega Rdečega križa, je lep primer, kako bivši in sedanjí oblastniki še vedno, z medsebojno zaščito in podporo, obvladujejo vzvode oblasti, moči, denarja in lastne položaje. Na zahodu so te bivše elite, preoblečene v nove sile oblasti poimenovali "old boys network" (mreža starih dečkov). Bivši aparatčiki, porazdeljeni po različnih strankah in civilnih organizacijah še vedno sprejemajo ključne odločitve. Te elite pa bi bilo nujno opomniti, da s takim ravnanjem degradirajo ne samo plemenito in družbi nujno potrebno humanitarno-karitativno dejavnost, pač pa znižujejo medsebojno zaupanje in verodostojnost demokratične države.

Marko Zorman

P.S.: V času oddaje teksta do priprave za tisk je sekretar Jelenič vendarle odstopil.

IZ VSEBINE:

- ☞ **Alter glasba: Terra Mystica**
- ☞ **Lucija, moje mesto**
- ☞ **Soline moramo ohraniti**
- ☞ **Postaja še brez avtobusov in potnikov**
- ☞ **Kulinarični recepti za glasbeni festival**
- ☞ **Po sledovih Parenzane**
- ☞ **Slavnosni govor pisatelja in pesnika Toneta Pavčka ob 8. februarju**

Gre za potovanje v skrivnostno deželo, ki bi ga lahko primerjali s potovanjem posameznika v različne svetove npr. svet ustvarjanja ali deželo, v kateri še nisi bil. Da začutiš ta novi svet, ga moras spoznati od znotraj. Naučiti se moraš njegovega jezika. Vendar moraš v sebi začutiti "prebujenje" in željo, da bi sledil odkrivanju tega sveta. Pri tem se ne moreš izogniti lastni "preobrazbi". Na začetku so koraki zelo smešni, kot bi prišel v drug težnostni prostor in vse stvari doživljaš z odprtimi očmi, kot otrok v "cirkusu"...

Terra kot nekaj zemeljskega, Mystica kot skrivnost, nadnaravnost (gr. mystikos, skrivnosten). Uvod v predstavitev ene najbolj eklektičnih skupin pri nas predstavlja povzete konceptualnih izhodišč njihovega ustvarjanja. Sestavlja jo skupina mladih, po večini primorskih (iz Pirana, Portoroža in Lucije) intelektualcev in umetnikov, ki se ukvarjajo z različnimi področji umetnosti. Idejni vodja in avtor in aranžer večine skladb je **Danijel Černe** (kitara), **Boštjan Andrejč** (vokal, kitara), **Tinkara Kovač** (vokal, flavta), **Uroš Maver** (klaviature, klavir), **Boštjan Gombač** (klarinet) ter **Patrik Vlačič** (bas). Zgodba začetnih korakov ansambla je prav lep primer nekonzistentnosti strokovnih glasbenih krogov do glasbenikov debitantov in njihovih podvigov. Glasbeni producenti in založniki, spretno diktirajo glasbeno trendovsko ozračje in manipulirajo z neizkušenimi novinci, ki se želijo predstaviti širši javnosti, ter po možnosti ostati na vrhovi neprestano spreminjajočega glasbenega okusa in povpraševanja.

Ko je njihov prvenec **Carsica** izšel, se je večina slovenskih založb spretno izogibala prošnjam za njegovo objavo, češ, da je nekomercialen. V redu, gre za kompleksen projekt, kjer se glasbeni izraz spogleduje z likovnim, scenskim, koketira z elementi uprizoritvene umetnosti itd. Vendar to še ne pomeni, da je tudi nujno slab. Hitro se je izkazalo, da so vedeli, kaj počno. Z jasnimi cilji, dobrim konceptom in dobršnji mero glasbenega in estetskega občutka. S pomočjo manj

znane slovenske založbe je skupina izdala zgoščenko. Podjetni člani skupine so izdelali svojo spletno stran, poslali vabilo k sodelovanju najbolj avnejšim evropskim založbam in nasmehnila se jim je sreča. S konkretno ponudbo za distribucijo se je odzvala založba Cranium Music z daljne Nove Zelan-

dije. Zgoščenka je zatem "odpotovala" v Nemčijo, Italijo, Japonsko, Brazilijo, Anglijo, ZDA, Nizozemsko. Zanj je skupina leta 1998 prejela dve največji strokovni nagradi na področju pop glasbe: Zlati Petelin za najboljši album v kategoriji alternativne rock glasbe (kar pomeni glasbeno, produkcijsko in izvedbeno najboljši fonogram) in za najboljšega izvajalca alternativne rock glasbe.

Če malo razmislimo, velja v našem prostoru še vedno neke vrste strah pred neznanim, drugačnim, alternativnim. Če projekt seže globlje od vsakodnevnih, ustaljenih formule umetniškega izraza, če zadiši po nekoliko večji ambicioznosti, je že zaznamovan kot zatežen, čudaški in neprimeren za komercialne vode. To velja za vsa področja umetnosti. Tovrstni psihosocialni moment hromi ustvarjalnost. Je mar morala skupina obkrožiti najprej polovico zemeljske oble, preden je prepričala slovensko strokovno javnost?

Člani **Terre Mystice** nas z lahkoto prepričajo, da se z interdisciplinarnimi ravnmi

Terra Mystica umetnosti, ki jih predstavljajo z glasbo, ukvarjajo celostno, resno in prepričljivo. Skladba vendarle ni samo nekaj, kar lepo zveni, pač pa je povezana s celotno kulturo. Če pogledamo še globlje, nazaj tudi z arhetipi, ki se pojavljajo v različnih kulturah. Navdih pri pisanju svoje glasbe jemljejo iz narave.

V času vse večje poplave komercialnih medijskih pristopov predstavlja skupina pravi podvig, saj se v ničemer ne spogleduje s ceninimi tredovskimi težnjami mnogih slovenskih ansamblov.

Terro Mystico odlikuje dobro poznavanje glasbenih zvrsti (klasične, jazza, rocka, etna in ambientalne glasbe) in njihovo inteligentno preigravnje.

Najboljša slovenska progresivno eksperimentalna skupina zadnjih let je nazadnje izdala svoj nov, dolgo pričakovani album Axis (simbol središča sveta) ki je nastajal nekaj let. O sami glasbi in plošči pa Danijel Černe pravi: "Album je bolj skupinsko delo ansambla. Prav tako ima skupina sedaj dva

vokalista, Tinkaro Kovač in Boštjana Andrejca. Eno pesem pojeta tudi v duetu. Axis, ki ga je tako kot tudi prvenec, produciral Janez Križaj, je še bolj posnet. Glasbeno pa še vedno prisegamo na eklektično druženje slogov. Zdi se mi, da ima Axis še malo več rock ostrine, a tudi jazzy vibracije. Če je bila plošča Carsica posvečena Krasu, potem je Axis definitivno posvečen slovenski Istri," končuje Černe.

Za novi album želimo našim glasbenikom veliko več naklonjenosti naše precej toge ter kakovostnim izdelkom po pravilu nenaklonjene glasbene scene.

Ervin Berce

Ob ženskem dnevu

Drage ženske, koliko misli smo že zapisale o sebi! Strokovne literature o ženskah je vse več. V piranski knjižnici imajo knjigo Simone de Beauvoir "Drugi spol", eno najbolj revolucionarnih knjig moderne dobe. Za pokušino le dva utrinka: Moški je najprej človek, ženska je najprej ženska. Ženska se ne rodi: ženska to postane.

Prispevek je nastal po navdihu ob branju omenjene knjige.

Ženske kar naprej ugotavljamo in dokazujemo, da smo enakovredne moškim. Ker smo pametne, uporabne, iznajdljive, skratka, da smo tako kot moški tudi me ljudje. Enakovredne.

Dolgo trajajo boji za enakopravnost žensk, črncev, revnih, južnjakov... V teh skupinah drugorazrednih ljudi so ženske najbolj zaznamovane z drugačnostjo. Tvorijo skupino, ki jo kot drugačno opredeli okolica, ne narava. Po naravi je razlika neznatna. Ljudje razdelijo novorojenčke na dve skupini in skozi življenje razvijajo in krepijo različnost. Že tisočletja. Pa vendar so si do 12. leta dečki in deklice skoraj enaki in dojemajo svet enako. Okolica pa jih takoj ob rojstvu razdeli na bitja s penisom in bitja brez penisa.

One so v krilu, oni v hlačah. One se smejo jokati, oni ne. One se ne smejo pretepati, lahko se ogledujejo v ogledalu, pomagati morajo mami, biti morajo čiste, vpljudne in prijazne, ne smejo se pogovarjati s tujci...

Brez teh "civilizacijskih" napotkov bi se otroci razločevali bistveno manj.

Potem udari narava. Deklice se začnejo razvijati v ženske, vsak mesec izgubijo nekaj krvi in z njo železo. Nujno potrebno za razvoj možgan. Vsak mesec so nekaj dni tudi fizično šibkejše. Fantje jih začenjajo prehitovati.

Klofuta vzgojiteljev razlike povečuje. Deklice več pomagajo v gospodinjstvu, matere jih seznanjajo s številnimi opravili, da bodo odrasle kos nalogam mater, gospodinji in delavk. Fantje imajo več časa za učenje, razmišljanje in ustvarjanje.

Foto: L. Kleva

Narava udari znova in znova. Ob vsaki nosečnosti je ženska slabša od moškega. Manj uporabna kot delovno bitje. Moški se ne more zanesti nanjo. Materinstvo ju razdvoji in da ženski nov življenjski smisel. Od moškega se vse bolj razlikuje. Od vseh živih bitij je ženska najbolj zaznamovana s spolnostjo in rojevanjem. Njena rodna doba traja trideset in več let! Potem smo ženske utrujene in postarane. Moški se začnejo ozirati za mlajšimi.

Ženske nismo zadovoljne. Zaustaviti hočemo proces oddaljevanja od moških, naših družabnikov. Hočemo biti najprej ljudje, šele potem ženske. Nočemo več toliko otrok. Skrbimo za svoje zdravje. Hočemo biti samostojne. Enakovredne.

Bodimo enakovrednejše sopoltnice moškim. Saj smo enako pametne. Moški bodo veseli prijetne družbe. Pa vendar se ne odrecimo materinstvu in ženstvenosti. Sprejmimo ju kot darilo narave.

Drage mame, mislite na svoje deklice. Vzgojite jih predvsem v ljudi, šele potem v ženske!

Nada Kozina

Gvardijan pater Janez Šamperl

V portoroškem Avditoriju nadaljujejo s pogovori z gosti. Gost prvega letošnjega večera je bil gvardijan samostana svetega

tudi jubilejni zbornik. Samostan je seveda izredno zanimiv tudi za turistične ogledе. Za obiskovalce so odprti Križni hodnik, cerkev, refektorij in pinakoteka. Posebej zadnja leta pa piranski minoriti tesno in plodno sodelujejo z umetniki in kulturnimi ustanovami. Prav rezultat tega sodelovanja je zgleđna obnova samostana, pinakoteka z zbirko triinšestdesetih likovnih del, koncerti komorne glasbe (najbolj znani so Piranski glasbeni večeri) in še in še... V bogati samostanski knjižnici so veseli vsakega vedoželnega obiskovalca. Ob pomoči patra **Margana** nastane marsikatera raziskovalna ali seminarska naloga. Poleti pa v samostanu gostijo tudi mlade, ki ob neobveznih duhovnih vajah pomagajo minoritom pri delu. Zanje je Piran pravi mali Asissi. Na fotografiji je pater Janez, kot gost portoroškega Avditorija, med pogovorom z vodjo Večerov z gosti, **Barbaro Krt**.

Foto: L. Kleva

Franciška Asiškega v Piranu, pater **Janez Šamperl**, ki opravlja to nalogo že rekordnih devet let, kar pomeni, da mu je bil mandat dodeljen že trikrat zaporedoma. To pa se zgodi le poredkoma. Lani je imel pater Janez še posebej polne roke dela, saj je piranski minoritski samostan slavil spoštljivih 700 let svojega obstoja. Zato so minoriti pripravili celo vrsto zanimivih srečanj, kulturnih dogodkov in celo znanstveni simpozij, izdali pa so

Popis prebivalstva

Po enajstih letih bo od 1. do 14. aprila v Sloveniji ponovno potekalo popisovanje prebivalstva, kar je zelo obsežna in zahtevna akcija. Za delo popisovalcev na terenu so pomembne tudi dobre označbe ulic in hiš. Za vzdrževanje in namestitvev tablic s hišno številko je odgovoren vsak posamezni uporabnik objekta. Za ulične table pri nas skrbi pristojna občinska služba, za označbe naselij pa pooblašćena organizacija (npr. Cestno podjetje).

* Februarja je podjetje Hidro Koper začelo z obnovo cevovoda na sonćni poti v Porto-rožu, ki bo predvidoma konćana do okoli 20. marca.

Kaj je Bog počel, preden je ustvaril vesolje? Pripravljaj je pekel za ljudi, ki postavljajo taka vprašanja (Iz Kratke zgodovine časa angleškega znanstvenika Stephen Hawkinga).

Proračun občine Piran za leto 2002

Januarja je piranski občinski svet sprejel proračun za leto 2002. V njem je zapisano, koliko denarja se bo nateklo v občinsko blagajno in kako bo ta denar razdeljen.

Zakaj bi to morali vedeti? Ker je denar naš. Beseda obči pomeni splošen, skupni, beseda občina pa pomeni skupnost, združbo.

Prav je, da vemo, da plačujemo občani v skupno vrečo za razne splošne dobrine, ki jih lahko uživamo brezplačno ali z doplačilom. Recimo da je polna cena vstopnice za gledališko predstavo 2000 tolarjev, del vstopnice plačamo preko našega prispevka v proračun in le en del neposredno iz naše denar-

nice. Zavračati splošne dobrine pomeni odpovedovati se nečemu, kar nam delno že pripada, ker smo za to že nekaj dali.

Občinski proračun je dokument, ki si ga lahko ogleda vsak občan. V skrajšani obliki je objavljen v Primorskih novicah. Oglejmo si osnovno vsebino.

Skupna vrednost proračuna je 3.430 mio SIT. Prihodkov je več vrst. Največ se bo nateklo v proračun z **davki** - skoraj 60 %, največ z dohodnino na plače zaposlenih. Torej vsak, ki prebiva na ozemlju občine Piran in je nekje redno zaposlen, polni občinsko blagajno. Večji davčni prihodki so še: davek na premoženje, nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, davek na promet z nepremičninami, taksa za obremenjevanje voda, turistična taksa in komunalne takse. **Nedavnih prihodkov** bo 19 % vsega proračuna, največ bo prispevkov za opremljanje stavbnih zemljišč. Večji nedavčni prihodki so še: koncesijske dajatve od iger na srečo, prispevek za kanalizacijo, najemnine in zakupnine za poslovne prostore in stanovanja. **Kapitalskih prihodkov** bo 20 % vsega proračuna, to je izkupiček od prodaje stavbnih zemljišč in poslovnih prostorov. Nekaj sredstev bo prišlo iz evropskega sklada PHARE in iz državnega proračuna.

Še bolj pestra je načrtovana razdelitev zbranega denarja. **Največ, kar 34 % vsega denarja bo šlo za gospodarske dejavnosti**, več kot pol za opremljanje stavbnih zemljišč, drugo pa komunalnemu podjetju Okolje, Lokalni turistični organizaciji, avtobusnemu podjetju I & I, Cestnemu podjetju, posameznim kmetom, organizatorjem promocijskih prireditev, turističnim društvom in obrtnikom.

19 % denarja bo šlo za izobraževalno dejavnost. To sicer v glavnem financira država. Občinski denar bojo prejeli vsi vrtci, Center za korekcijo sluha in govora v Portorožu, vzgojitelji v izolski bolnici, vse osnovne šole, Center za usposabljanje Elvira Vatovec v Strunjanu, Ljudska univerza v Kopru, Glasbena šola v Piranu, Godbeni dom, Svetovalni center za otroke, mladostnike in starše v Kopru, obe gimnaziji, Visokošolsko središče in Fakulteta za humanistične študije v Kopru pa šolska društva.

16 % proračunskega denarja bo šlo za javno upravo, to je za plače funkcionarjev, občinskih delavcev, svetnikov, članov nadzornega odbora, za pisarniški material, elektriko, kurjavo, telefon, kazni, odškodnine, vzdrževanje občinske stavbe, komunalni nadzor, proslave, promocijo kulturne dediščine, občinske nagrade, mednarodno sodelovanje, za volitve...

15 % proračunskega denarja bo šlo za šport, kulturo in razne neprofitne dejavnosti. Na področju športa in rekreacije bojo prejelniki subvencij športni klubi in društva, Športni center Piran in Fakulteta za šport. Na kulturnem področju je denar razdeljen številnim, med njimi

so Mestna knjižnica Piran, Avditorij Portorož, Zveza kulturnih društev Karol Pahor v Piranu, Sklad ljubiteljskih dejavnosti, Samoupravna narodnostna skupnost Italijanov, Pomorski muzej Sergej Mašera v Piranu, Obalne galerije v Piranu, Kulturno društvo Sloga, Kulturno društvo Giuseppe Tartini, Portoroški pevski zbor, Pokrajinski muzej Koper, Pečaričeva galerija, Primorski tisk in druga društva. Nekaj denarja je rezerviranega za sofi-

nanciranje spomeniško-varstvenih akcij in za Kocjančičevo nagrado. V skupini neprofitnih dejavnosti so prejemnice krajevne skupnosti (Piran, Portorož, Lucija, Strunjan, Sečovlje, Sveti Peter, Padna in Nova vas), Znanstveno raziskovalno središče Koper, Mladinski Epicenter, druge mladinske organizacije in akcije, politične stranke, društvom za zaščito živali, Univerza za tretje življenjsko obdobje, za turistične poti, projekti varstva okolja, obalne čistilne naprave, soli in razvoja obrti.

10 % proračunskega denarja bo šlo za stanovanjsko dejavnost in prostorski razvoj, največ za kazni in odškodnine (največ izolski bolnici), za cestno razsvetljavo, za socialna in občinska stanovanja ter poslovne prostore in za Rižanski vodovod.

4 % proračunskega denarja bo šlo za socialno varnost, torej za javno službo pomoči na domu, Center za socialno delo v Piranu, različne humanitarne in preventivne programe, pomoč občanom, dnevni center za stare in za programe javnih del.

Ostane **proračunskega denarja** je rezerviran za obrambo in zaščito, za javni red, protipožarno in cestno varnost, varstvo in urejanje okolja in za zdravstveno zavarovanje nekaterih občanov.

Nada Kozina

Piran na srečanju obzidnih mest na Malti

Letošnjega 9. februarja je bilo na Malti zasedanje izvršnega odbora obzidnih mest, na katerem je predstavnica občine Piran, mag. Nada Zajc poročala o sodelovanju na simpoziju obzidnih mest, ki bo avgusta letos v italijanskem mestu Soave. Na zasedanju v glavnem mestu Malte La Valletta - so za zastopnika obzidnih mest na generalni skupščini evropskih zgodovinskih mest v Strasbourgu določili Piran. Županja Občine Piran in Župan Vallette, dr. Paul Borg Olivier, pa sta se pogovarjala o možnostih vzpostavitve medsebojnega sodelovanja.

Župana sta ugotovila, da med Slovenijo in Malto že zdaj poteka sodelovanje. Tako je pred dvema letoma malteški predsednik že obiskal Slovenijo in tudi občino Piran, kjer se je tudi vpisal v piransko Zlato knjigo uglednih gostov. 1998 pa je malteško podporo dobila tudi Deklaracija obzidnih mest, ki nosi naziv Piranska deklaracija. Župan in županja sta se strinjala, da sta Piran in Valletta obzidni sredozemski mesti, ki sta svojo kulturno dediščino razvijali tudi na pridelavi olja in soli.

Piran je v preteklosti tako rekoč nastal na soli, ki je Pirančanom omogočila razvoj na vseh področjih. Benetke, ki so premogle štiri-ndvajset skladišč soli, so jih dvajset napolnile s soljo piranskih solin. Danes je seveda drugače: soline so s proizvodnega vidika postale manj zanimive, so pa izredno pomembne za ohranjanje tukajšnje mikroklimi in za razvoj turizma. Za popularizacijo solin, predvsem za osveščanje, kako pomembne so za nas vse, je v veliki meri pripomogel tudi mednarodni projekt ALAS (All About Salt - Vse o soli), ki ga financira Evropska skupnost s sredstvi Phare in v katerega se je leta 1998 vključila tudi Slovenija. V slovenskem delu projekta - čigar vrednost je ocenjena na 359.000,00 evrov (25% zagotavljajo sami sodelujoči v projektu) - sodeluje občina Piran kot glavna partnerka, Medobčinski zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine, piranski Pomorski Muzej Sergej Mašera ter Ornitološko društvo Ixobrychus iz Kopra. Med pglavitnimi cilji tega projekta so ohranitev tradicionalnega načina proizvodnje soli, varovanje in ohranjanje ter predstavitev kulturne dediščine solin. Precejšen del sredstev je namenjenih Muzeju solinarstva, dopolnitvi muzejske zbirke in projektu za obnovo tretje solinarske hiše, namenjene predstavitvi naravnih vrednot solin.

Kako pomembne so soline, se v piranski občini dobro zavedamo. Dokaz je tudi to, da je Občina Piran leta 1990 soline razglasila za krajinski park. Potem je Slovenija soline podpržavila, kar pomeni, da bi za njihovo vzdrževanje morala poskrbeti tudi denar! A tu se ves čas, odkar je država postala lastnica, zatika. V podjetju Droga, ki je proizvajalo sol in upravljalo s solinami, so več let zaman opozarjali, da sami ne

bodoče garažne hiše pri piranskem pokopališču skladiščiti pri sečoveljskem letališču in ga uporabiti za utrjevanje solinskih nasipov. Krajanji iz Sečovelj nad tem sicer niso navdušeni, vendar je zagotovila, da bodo deponijo, kamor bodo odlagali izključno naravne materiale, dobro zaščitili in nadzirali.

Nekaj polemičnih izmenjav je bilo tudi o nameravani širitvi letališke steze, za katero se

zmorejo ogromnih stroškov vzdrževanja in klicali na pomoč državo. Šele leta 2000 je Ministrstvo za okolje in prostor z Droginim hčerinskim podjetjem Soline sklenilo pogodbo in mu dodelilo 25 mio tolarjev, kar je kot kaplja v morje. Soline d.o.o. so namreč lani

- zbrali v Piranu. Podsekretar Ministrstva za okolje in prostor, **Mladen Berginc** je menil, da so soline svojevrsten upravljalski izziv. Od bodočega koncesionarja se pričakuje pronicljivost in sposobnost povezovanja z ljudmi in institucijami na tem območju. Magister **Robert Turk**, vodja slovenskega dela projekta Alas, je poudaril, da bo treba skupaj najti odgovor, kako usmeriti razvoj - ob upoštevanju danosti -, ki bo nadgrajeval in ne siromasil soline. Opozoril je na problem vzdrževanja nasipov, ki omogočajo tako proizvodnjo soli kot bivanje živalskih in rastlinskih združb. Županja Vojka Štular je pojasnila, da je Občina Piran sklenila izkopani material od gradnje

zavzemajo predvsem v turističnem gospodarstvu, nasprotujejo pa ji naravovarstveniki. Ornitologi, ki že dvajset let delujejo v solinah, menijo, da bi takšen poseg pregnal ptice. (V kratkem nameravajo v okviru projekta Alas v soline položiti umetna gnezdišča). **Boris Kočevar**, predstojnik občinskega Urada za okolje in prostor, je rekel, da piranska občina pač živi od turizma in ne od opazovanja ptic. **Robert Turk** pa je na to repliciral z navedbo primera grškega otoka Lesbos, za katerega je med turisti največje zanimanje - ob selitvi ptic. Takrat so na otoku vse zmogljivosti razprodane!

- V okviru projekta ALAS - Vse o šoli - je ornitološko društvo Kobrychus Koper letos izdalo zgibanko in plakat, na katerih je predstavljena Naravna dediščina Sečoveljskih solin.

- Sečoveljske soline so edino močvirje (zdaj uporabljajo besedo mokrišče) v Sloveniji, ki je od leta 1993 zavarovano z Unescovo Ramsarsko konvencijo.

pridelale vsaj 35 milijonsko izgubo. V letošnjem letu se je v državnem proračunu vendarle za soline našlo 30 mio tolarjev. To pa seveda ni prav dosti... Država je uspela pripraviti uredbo o koncesiji; razpis, s katerim bo poiskala upravljalca, pa naj bi izšel pomladi. Kdo bo upravljal s solinami, se še ne ve. Vsi pa pričakujejo, da bo upravljalec postal Mobitel, ki je medtem odkupil podjetje Soline.

Za ohranitev solin je nujno široko sodelovanje: od občine, naravovarstvenikov, nevladnih organizacij, gospodarstva, do države... S tem so se strinjali vsi, ki so se 1. februarja - na dan pred svetovnim dnevom mokrišč

Livija Sikur Zorman

borzno posredniške družbe

- Ni vseeno, kako obračate vaš denar, da bo najbolj donosen.
- Zato ravnajte modro in poiščite nasvet strokovnjakov

v Kopru, Pristaniška 12, tel.: 05/663-31-00

Portoroški cerkveni zvonovi imajo vsak svoje ime

Najbrž marsikateri Portorožan ne ve prav natančno zakaj in kdaj zvonijo zvonovi portoroške cerkve Matere božje Rožensvske. Ker živimo v turističnem kraju in nas lahko kdaj kakšen gost povpraša, zakaj v tistem trenutku zvonijo cerkveni zvonovi, smo se odločili, da o tem nekaj napišemo.

Portoroška cerkev na Cvetni poti 4 premore kar štiri različno velike zvonove, ki so jih izdelali v Innsbrucku. Vsak zvon ima tudi svoje ime. Predstavljamo jih po velikosti od največjega do najmanjšega.

Največji nosi ime **Rožnovenske matere božje**, ki je zavetnica cerkve v Portorožu, po kateri je dobil ime tudi kraj.

Drugi po velikosti nosi ime **sv. Janeza**, po katerem se imenujejo Šentjane, kar v narečju pomeni sv. Janez. Izročilo pravi, da je nekoč na Šentjanah stala cerkvica posvečena prav svetemu Janezu.

Tretji zvon ima ime po **sv. Bernardinu**. Nekoč je na mestu današnjega naselja Bernardin stal frančiškanski samostan s cerkvijo, posvečen sv. Bernardinu Sienskemu. Ruševine cerkvice stojijo še danes in so spomeniško zaščitene. V zvoniku bernardinske cerkve je še peti zvon portoroške župnije in nosi ime **sv. Jožefa**.

Zadnji, 4. zvon portoroške cerkve se imenuje po **svetem Lovrencu**. Kdor pozna zgodovino Portoroža, ve, da je na gričku, kjer stoji današnji hotel Metropol, nekoč stal benediktinski samostan s cerkvijo sv. Lovrenca. Začetke zdraviliškega turizma v Portorožu pripisujejo prav patrom benediktincem, ki naj bi z zelo koncentrirano morskovo slanico in solinskim blatom zdravili revmatske bolezni, vodenico, jetična obolenja idr.

Tako, zdaj smo vas spoznali s portoroškimi cerkvenimi zvonovi, vsakim posebej. V nadaljevanju si preberite **še kdaj in zakaj se oglašajo**.

- Od 7. do 21. ure oznanjajo in tolčejo vsako polno uro, pol ure ter četrte ure.

- Ob 7., 12. in ob mraku oznanjajo Ave Marijo v spomin na Jezusovo učlovečenje. Ob mraku smo zapisali zato, ker so zvonovi opremljeni s senzorji, ki so naravnani tako, da se zvonovi oglašajo, ko se stemni - tako torej zvečer zvonijo nekje med 16. in 17. uro, v poletnem času še kasneje.

- Med tednom zvonovi vernike vabijo k sv. maši in sicer četrte ure (15 min.) pred pričetkom obreda. Ob nedeljah pa še ob 9.45 k jutranji maši.

- Vsak petek ob 15. uri zvonovi zvonijo v spomin na Jezusovo smrt.

- Vsako soboto ob 16. uri oznanijo delopust in začne se priprava na nedeljo, ki je gospodov dan. Zato obisk sobotne večerne sv. maše lahko vernik nadomesti z nedeljsko.

- Zvonovi zvonijo tudi ob smrti portoroških vernikov.

Heidi Mikuž

Obnavljanje hotela Histron na Bernardinu

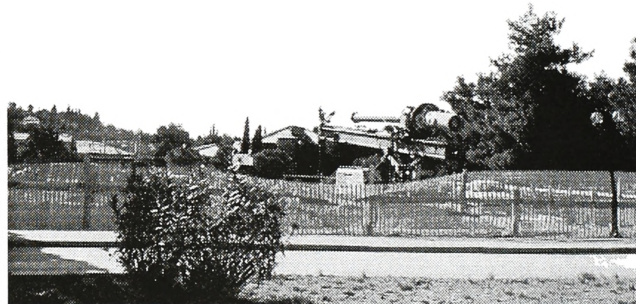
Hoteli Bernardin so v zadnjih dveh letih že prenovili dve tretjini od 273. sob svojega hotela Histron (bivši Bernardin), razširili pa so tudi restavracijo Taverna, ki so ji dodali zimski vrt.

Letos nadaljujejo z obnavljanjem, kar bo Historionu omogočilo, da sedanjim trem doda še četrto zvezdico.

Prvo fazo obnove - prenova hotelske avle, kavarne San Bernardino, ureditev restavracije Pristan in konferenčnega prostora - so zaključili sredi februarja in že odprli vrata prvim gostom. Zdaj z obnovitvenimi deli nadaljujejo, nameravajo pa jih zaključiti sredi marca. Vrednost naložbe je 2,5 milijona evrov; sredstva je podjetje pridobilo z najemom dolgoročnega posojila pri Novi ljubljanski banki. Seveda predstavlja posodobitev hotela Histron le del naložb, ki jih imajo na zalogi Hoteli Bernardin: od gradnje morskega parka Laguna na mestu sedanjega mandrača (svet občine Piran je prostorski akt, ki daje zeleno luč tej gradnji, že sprejel) do nadzidave Grand hotela Emona, kar bi omogočilo širitev oziroma izboljšanje kongresne ponudbe (prostorski akt je še v postopku sprejemanja).

Livija Sikur Zorman

Nova športna in trgovska ponudba

Letos so gradbeni stroji začeli riti po zeleni trati blizu teniških igrišč pri Marini, nasproti hotela Lucija. Marsikoga je bolelo srce ob pogledu na borovce, ki so morali pasti, da so svoje mesto prepustili bodoči večnamenski športni dvorani (za tenis, košarko, odbojko, roket, mali nogomet in še kaj). Gradnjo tega objekta so v portoroški Marini začeli načrtovati že pred kakšnimi štirimi leti, vendar je bila zelena luč dokončno prižgana s sprejetjem spremembe zazidalnega načrta Lucija I konec lanskega leta. Poleg športnih spremljevalnih prostorov (garderobe, sanitarni prostori ipd.) bo odprta športna dvorana premoгла še kakšnih 20 ali 24 poslovnih lokalov.

Nemogoče? Je mogoče!

Gostinski lokali morajo prijaviti urnik svojega obratovalnega časa. Posebej pa si morajo pridobiti dovoljenje, če želijo obratovanje podaljšati preko ure, ki je za posamezno vrsto gostišča (npr. bar, slaščičarna, restavracija, nočni bar, ipd.) določena s sklepom županije. Če potem lastniki gostišč samovoljno podaljšujejo čas obratovanja, jih pristojni inšpekcijski organi lahko kaznujejo. Kako pa je s tistimi gostinskimi lokali, ki svojega obratovalnega časa sploh ne prijavijo, niti ne zaprosijo za podaljšanje? Je potem kje kakšna osnova, da jih pristojni organi kaznujejo? Tak lokal je na primer gostišče v okviru Planet puba v središču Portoroža, kar pa očitno ni ovira, da ne bi prirejali razno razne zabavne prireditve, ki se zavlečejo pozno v noč. Pa se nič ne zgodi! Čeprav lokal še celo obratovalnega časa ne premore...

SEMERTJA PO PORTOROŽU

ZA ZDAJ LE JAVNA RAZSVETLJAVA

V lanskem letu je Občina Piran z manjšimi posegi izboljšala varnost Belokriške ceste, ki teče po slemenu portoroške vzpetine: zgradila je nekaj metrov pločnika v najbolj frekventnem delu ceste (pri križu), zarisala prehod za pešce, najbolj pa je krajane razveselila, ko je del ceste opremila z javno razsvetljavo.

Vodja občinskega Urada za okolje in prostor, **Boris Kočever**, je članom Sveta KS Portorož, ki so negodovali, ker je v letošnjem proračunu za Belokriško cesto namenjenih le 25 mio tolarjev (kar seveda ni dovolj za popolno obnovo) pojasnil, da je občinski svet sklenil prednost prepuštili gradnji ceste v lucijsko obrtno cono. Tako je torej prava rekonstrukcija Belokriške ceste (spet) prestavljena - na leto 2003 ali 2004. Menda prej niti ne bi bilo smiselno začeti z obnovo, ker bo predvidena gradnja garažne hiše pri piranskem pokopališču zagotovo določila poškodovana že zdaj načeto cestišče. Letos pa bodo na piranski Občini nadaljevali s pripravami na obnovo. Ker Rižanski vodovod pogojuje obnovo ceste z zamenjavo celotne vodovodne azbestne napeljave, je Občina že naročila projekt za zaščito cevovoda. Kočever je še povedal, da načrtovana obnova ne vključuje tako imenovanega spodnjega dela Belokriške ceste (od počitniškega objekta Elles do križišča pri restavraciji Tomi). Za ta del ceste država preučuje možnost, da bi prešla pod njeno okrilje, saj ugotavlja prometno zapostavljenost Pirana. Občinsko središče namreč ni povezano neposredno z državnim cestnim omrežjem.

Livija Sikur Zorman

(Se ena) arhitekturna delavnica

Občina Piran je v sodelovanju s študenti in profesorji ljubljanske Fakultete za arhitekturo 18. in 19. februarja pripravila Arhitekturno delavnico, ki bi naj dala izhodišča za nadaljnje urejanje predvsem središča Portoroža. Udeležencem delovnega srečanja so tukajšnji strokovnjaki predstavili območje in njegove poglobljene prostorske probleme, svoje poglede pa so predstavili tudi gospodarstveniki. Študentje arhitekture, pod vodstvom svojih mentorjev, pripravljajo zdaj svoje zamisli, ki jih bodo junija letos predstavili najširši javnosti. Ta se bo lahko vključila v razpravo s svojimi predlogi in pripombami. Piranska občina si s tem projektom obeta izhodišča za spremembo dolgoročnega občinskega plana.

ŠTUDENSKI SERVIS
ŠTUDENTEK
Servis z nasmehom
Zavod za posredovanje del
študentom in dijakom

Edini servis na Obali, ki VES zaslužek namenja občudijskim dejavnostim.

- Ob vsaki dvignjeni napotnici - presenečenje!
- Subvencioniranje mesečne kino karte!
- Naročilo napotnic osebno, po telefonu, e-mail!
- Nov popustnik, in še in še...!

Piran, Župančičeva 14/III, tel 05/6710020, fax 05/6710021
E-mail: servis@ksop-cscp.si

- zaključna gradbena dela
- celotna adaptacija kopalnic
- montaža predelnih sten in stropov
- polaganje porfida in tlakovcev
- in druga gradbena dela

Franjo PERAS, s.p.

Senčna pot 17,
PORTOROŽ,

GSM: 041/788-126

Ob smrti velikega
slikarja Istre in Krasa,

Viktorja BIRSE,

ki je dolga leta živel
v Portorožu, izražamo
najgloblje sožalje
njegovi družini.

Pirano casa, dolce casa

In febbraio è venuta a farci visita la biologa dell'azienda "Okolje" di Pirano, signora Ksenija Sedmak, per presentarci il nuovo progetto sulla raccolta differenziata dei rifiuti nel Comune di Pirano.

È stato molto interessante apprendere tante cose sulla tutela dell'ambiente ma anche avere delle informazioni che ci hanno stupito. Non avremmo mai immaginato di produrre 400 kg di rifiuti procapite in un anno. Il problema dei rifiuti è un grande problema nel mondo e vorremmo contribuire anche noi, nel nostro piccolo, a mantenere l'ambiente pulito e sano.

Poi alla fine abbiamo ricevuto tutti un piego bilingue dal titolo "Pirano casa, dolce casa" e un cassonetto in miniatura pieno di caramelle.

**Gli alunni delle classi inferiori
della scuola elementare
"Vincenzo de Castro"**

Da bi otroci znali bolje varovati okolje od nas odraslih

Prvega februarja je bila v piranski galeriji Hermana Pečariča otvoritev slikarske razstave, na kateri so sodelovali otroci in dijaki slovenskih istrskih vrtcev in šol. Delavnica je hotela opozoriti na arhitektonske in okoljevarstvene nepravilnosti slovenske Istre, ki so posledica napak pri gradnji mest in naselij ter površnega odnosa do okolja. Ob otvoritvi razstave so v kulturnem programu sodelovali malčki lucijskega vrtca, ki so dobili tudi diplomo za svojo sliko. Narisali so jo: Valentina Kordič, Jan David, Alma Tahirovič.

(N.M.)

Obnova palače Trevisini v Piranu Visoka strokovna šola za podjetništvo bo še letos

Konec januarja so gradbeniki sezanskega Kraškega zidarja naposled pričeli z obnovo palače Trevisini, kamor se bo iz Portoroža preselila Visoka šola za podjetništvo. Kot nam je povedal Matjaž Škabar, predstavnik Gee

College, investitorja projekta, sanacija objekta poteka po načrtih.

Škabar:

“Optimisti smo. Obnova spomeniško zaščitenega objekta poteka po naših željah, kot stvari stojijo zdaj, se naj bi sklenila oktobra, najkasneje pa do konca letošnjega leta. Tako naj bi prve študente sprejela že v naslednjem

šolskem letu. Zavedamo se, da lahko pri adaptaciji starih, spomeniško zaščitenih objektov pride do česa nepredvidenega. Denar za obnovo - naložba v projekt je ocenjena na okrog 220 milijonov tolarjev - je zagotovljen, nobenih težav za pridobitev denarja pa ne bo niti, če bi naleteli na kakšno neprijetnost, ki bi podražala gradbeni poseg.”

V posloplju bo delovala le visoka strokovna šola za podjetništvo. V pritličju bodo uredili večnamensko dvorano (tudi za javne potrebe) ter študentsko okrepčevalnico, v treh nadstropjih ter na podstrešju pa bo več učilnic, kabineti za profesorje, pisarne, računalniška soba, knjižnica, čitalnica...

Z obnovo 'Trevisinija' se končno zaključuje dolgoletna agonija enega najbolj značilnih piranskih posloplj. Upamo seveda tudi, da bo 'študenterija' hirajočem staroveškem biseru povrnila nekaj življenja.

Andrej Žnidarčič

NOVA OGLAŠEVALSKA
REVIIJA

MODRI
modri oglasnik primorske

modri oglasnik
Primorske
GSM 040/208-219

IZ SOSEDNJE LUCIJE

Lucija moje mesto

Drugi del trgovsko poslovnega centra v Luciji je zgrajen že kakšno leto. S tem je Lucija pridobila pri urejenosti in razpoznavnejši podobi. Trgovsko poslovni center s svojimi številnimi trgovinami, gostinskimi lokali, storitvenimi dejavnostmi, razvejanimi hodniki in stopnišči, garažnimi in parkirnimi mesti ter, nenazadnje, zelenimi površinami postaja za Lucijčane stičišče, kraj za družabna ali poslovna srečanja.

Lucija s svojim trgovsko poslovnim centrom ni več le velik kraj, ki bi po številu prebivalcev (okoli 7.000) v slovenskem merilu lahko bil že mesto, ampak je vse bolj že mesto. Lucija bolj in bolj pridobiva klasične funkcije, ki jih sicer v evropskem prostoru pripisujemo mestu: postaja trgovsko, poslovno in celo upravno središče, prometno stičišče...

Potrebovala bi še večjo cerkev, (ki jo nameravajo zgraditi v doglednem času), knjižnico in potem bi že zelo težko trdili, da je to le naselje z brez duše nametanimi stanovanjskimi objekti, ki so narejeni popolnoma utilitarno, daleč od tega da bi vzpodbujali medčloveške stike ali človekove potrebe po lepem. Lucija, ne le z rastočim številom prebivalcev, ampak prav s svojim novim velikim centrom trgovin, uradov in

poslovnih prostorov vedno bolj prevzema nalogo mesta, ki jih je prej stoletja imel Piran. Oboji - Pirančani in Lucijčani (eni in drugi so v veliki večini skoraj novopečeni tako v enem kot drugem kraju) - pa večinoma dogajanje le opazujejo in nemočni sprejemajo z meša-

nimi občutki, saj ne vedo, kaj bi bilo zanje in njihov kraj najbolj prav. Da bi vedeli vsaj tisti, ki vsemu temu botrujejo in odločajo...

Piran se vsaj dvajset let duši v prometu. A staro mesto je bilo zgrajeno daleč nazaj v časih, ko še slutili niso, da se bo nekoč

vsakdo vozil s svojim pločevinastim konjičem. Lucija pa je bila zgrajena zdaj, nam vsem na očeh, s pomočjo najsodobnejše tehnologije v rokah vrhunskih strokovnjakov. In vendar se zdaj tudi Lucija začinja otepati prometnega nereda, predvsem zaradi pomanjkanja parkirnih mest. Zato je v kraju seveda narasla potreba po številu redarjev! (No ja, morda gre za dolgoročno občinsko produktivno strategijo odpiranja novih delovnih mest!)

Foto: M. Jančar

Livija Sikur Zorman

Postaja še brez avtobusov in potnikov

Tudi v drugi fazi zgrajeni del lucijskega trgovsko poslovnega centra se je že skoraj napolnil: s trgovinami (npr. velika Degrojeva trgovina s tehničnim blagom), sodobno urejeno banko in celo državnimi uradi (na začetku februarja je bila tudi svečana otvoritev novih pisarn upravne enote Piran, ki jo je počastil sam minister Bohinc s svojim prihodom), napol prazno garažno hišo (z njo še zmeraj upravlja graditelj objekta, koprski Stavbenik) in s še vedno nedelujočo avtobusno postajo, ki jo ljudje pač zdaj uporabljajo za parkirišče, lansko poletje pa kar za odlagališče smeti. In zakaj dolgo načrtovana in pričakovana avtobusna postaja v Luciji po skoraj letu dni, odkar je zgrajena, še ne deluje? (Mimogrede smo izvedeli, da še nima niti uporabnega dovoljenja).

Foto: M. Jančar

Občina Piran že ves čas išče ustreznega upravljalca, ki pa ne more biti kdorkoli, ampak samo podjetje registrirano za tovrstno dejavnost. To pomeni, da je upravljanje s postajališčem povezano z javnim potniškim prevozom, kar v naši občini opravlja podjetje I&I. Po koncesijski pogodbi med Občino Piran in I&I mora, razen potniškega prometa, podjetje zagotavljati tudi blagajniško prodajo vozovnic na osrednji avtobusni postaji (zdaj začasno poteka v Piranu), ki jo plačuje Občina. Vsekakor bi bilo še najbolj ustrezno, če bi avtobusno postajo Lucija prevzelo prav podjetje I&I, ki ga je Občina med drugimi tudi pozvala, naj se prijavi na njen razpis (razpisno dokumentacijo je na primer prevzelo tudi javno podjetje Okolje, ki pa se potem ni prijavilo). Med I&I in piransko občino zdaj že kar nekaj časa potekajo pogovori o pogojih upravljanja z avtobusno postajo in medsebojnih obveznostih, pri čemer so še posebej previdni prav pri prevozniskem podjetju. Predstojnik občinskega urada za gospodarske zadeve **Ljubo Bertok** pravi, da je že slišal očitke, kako občina avtobusne postaje ne zna tržiti. Vendar pa vsi ekonomski kazalci dokazujejo, da upravljanje s postajo - enako kot izvajanje javnega avtobusnega prometa - ni donosen posel. Prodajanje avtobusnih kart pač ne prinaša dobička, spremlja pa jo veliko neob-

hodnih stroškov: plača blagajničarskega in

Z nakupom snopiča vozovnic je vožnja cenejša

S 1.1.2002 je županja Občine Piran izdala sklep o povišanju prodajnih cen v mestnem prometu v naši občini, s katerim se je cena vozovnice za odraslega v prodaji na avtobusno postajo od 210 na 240 tolarjev (za otroke je zdaj cena 120 SIT). Kot so nam povedali v občinskih strokovnih službah, je bilo povišanje manjše od inflacije in je bolj nominalno kot realno. So pa zdaj na voljo boljše ugodnosti, če kupimo snopič kart v predprodaji: nakup snopiča 12. vozovnic poceni vožnjo na 180 SIT, pri nakupu snopiča 24 vozovnic nas bo ena vožnja stala 160 SIT, če pa se bomo odločili za snopič 48 vozovnic, bomo za enkratno vožnjo z avtobusom plačali 150 tolarjev.

Cena posamezne vozovnice v predprodaji je sicer za odraslega 200, za otroka pa 100 tolarjev,

Cena dijaške mesečne vozovnice je 4.400 SIT (naj to omenimo, da dijaškega prevoza ne subvencionira nihče - ne država, ne občina, temveč je povsem na ramenih staršev).

drugega osebja, obratovalni stroški (voda, elektrika, kurjava, čiščenje...). Od pristojbin, ki naj bi jih upravljalcu plačevala avtobusna podjetja za ustavljanje na postaji, si ni obetati kaj dosti prihodkov (v večjih krajih po Sloveniji se je izkazalo, da so avtobusna podjetja, da bi se izognila pristojbini, avtobuse ustavljali drugje!). Ni se torej čuditi, da so pri I&I-ju tako previdni, ko se z Občino pogajajo o prevzemu upravljanja s postajo v Luciji (ki niti ne bo prava avtobusna postaja, ker so za to prestrogi pogoji, ampak naj bi imela status pomembnega avtobusnega postajališča). Po drugi strani pa je razumljivo tudi stališče piranske Občine, ki bi rada imela čim bolj sodobno avtobusno postajo. Njeno delovanje pa ne bi smelo bremeniti občinskega proračuna, iz katerega gre I&I-ju vsako leto več subvencij za potniški prevoz v naši občini (v zadnjem proračunu 40 mio SIT). Vsako leto pa

- Lucija bo postala končna postaja za potniški prevoz z avtobusi, vendar pa bo v Piranu ostalo avtobusno postajališče.

- Na avtobusni postaji v Luciji bodo predvidoma tudi javne sanitarije. Za njihovo uporabo pa bo treba plačati.

- Na postaji bo mogoče tudi shranjevanje prtljage (garderobe).

se na petih I&I-jevih medmestnih buskih prevažata manj potnikov... Podatki kažejo, da jih je izrazilo manj v zimskih mesecih: (decembra leta 2000 so jih našli najmanj - 12.164 -, največ jih je bilo avgusta istega leta - 36.047) Kaže torej, da buske radi uporabljajo predvsem turisti. Ti pa se tudi najbolj pritožujejo, ker so jim na voljo slabe (ali pa nobene) informacije o tem, kako javni potniški promet deluje, kje lahko kupijo vozovnice, kakšen je vozni red, kje so postajališča...

Za zaključek: kdaj bo torej začela delovati avtobusna postaja v Luciji? Še ne vemo. Pogajanja med potencialnim bodočim upravljalcem (podjetjem I&I) in občino Piran še tečejo.

Livija Sikur Zorman

EMA je simbol lepega.

Je simbol izbranega v Sloveniji v letu 2001... (Oskar Kogoj)

Sramotni dogodki festivalskega izbiranja najboljšega v svetu zabave bodo, kot kaže, postali slovenska kulturna tradicija. Poleg tega pa se raje poroča o negativnih kot o pohvale vrednih dogodkih. Priče smo novinarskemu kvačkarstvu, iz katerega najprej povzamemo, kdo je koga na gobec, šele potem, kdo je zmagovalc. O bistvu festivala: glasbi, tekmovalnih favoritih pa ničesar. Nasilje je očitno povsod najbolj priljubljena tema, zato se nikar ne čudimo, od kod neki izvira in zakaj ga je toliko. Tak dogodek je bila tudi nedavna prireditev nacionalne televizije za izbor najboljših slovenske popevke za Evrosong 2002 v estonskem Tallinnu. Prireditev, ki bi morala braniti ugled nacionalnega kulturnega programa, je pogrnila na izpitu že v sami svoji zasnovi - s preohlapnimi pravili igre (razpisni pogoji sodelovanja, pravila glasovanja itd...).

Strinjam se s tistimi, ki pravijo, da festival ni vreden imena, ki ga nosi - EMA - prispevata boginje pesmi sodobnega sveta. Soglašam tudi z negotovanjem nad sila nerodno in nedodelano organizacijo tekmovanja in njegovim potekom. Sistem glasovanja je netransparenten. Glas ljudstva bi moral imeti več kot le tretjinsko težo. Imeli pa bi lahko samo eno žirijo, ki bi jo enakovredno zastopali strokovnjaki in glasovi ljudstva. Tako bi publika imela občutek, da je resnično pripomogla k izboru svojega favorita. A zdaj je, kar je. Slovenski transvestitski (ne travestitski, kot ga nekateri imenujejo) trio **Sestre**, si bodo Estonci zagotovo zapolnili. Če ne drugače, po svoji spretnosti vzbujanja pozornosti in radovednosti festivalskega cirkusa željnih gledalcev. Mimogrede - takšnih in še hujših pop štanc nava-

jena slovenska ušesa, so, sicer melodično pesmico že povsem sprejela.

Prireditev je dobila epilog s prikazom tekmovalnega duha glasbenikov, ki je - bolj kot na športnost duha - spominjala na boksarsko arena v stilu: kdo je koga opeharil in kdo ne prenese poraza.

Član žirije in starosta festivalskih popevk **Mojmir Sepe** je novinarki Radia Slovenija dejal, da sta žiriji postopali korektno, saj sta bili celo fizično ločeni. Zanimal je, da bi bil lahko sum o dogovarjanju med strokovno in žirijo razvedrilnega programa RTV Slovenija glede zmagovalne popevke upravičen oziroma, da bi bil rezultat vnaprej dogovorjen. Priznal pa je, da sta festivalski telesi gojili afinitete do zmagovalne skladbe in dodal, da ima televizija pravico določiti svojega favorita! Haaloo!? Pojasnil je še, da je umetnost vseh zvrsti od nekdanj vsebovala kal provokativnosti in ekstravagantnosti, kar daje neke vrste zagotovilo za uspeh. Priznal je sicer nekoliko pomanjkljivost Sester v vokalnem delu. Vendar pa menda pri ocenjevanju niso relevantni samo glasbeni kriteriji, ampak celotni imidž.

Resnici na ljubo pa bomo Slovenci z ad hoc sestavljeno transvetstitsko skupino težko trendovski, kajti s svetovnimi glasbenimi tokovi nimamo veliko skupnega.

Vsiljujejo se vprašanja o vlogi socialnega v kulturi, o kulturi po meri človeka, o ločnici med inventivnostjo in ustvarjalnostjo, o zmožnosti selekcije idej in nenazadnje, o prevzemu odgovornosti za kulturni razvoj in njegove zavesti.

Ervin Berce

Portoroški festival Melodije morja in sonca bo letos jubilejni: praznoval bo že svojo petindvajsetletnico. Dogajal se bo prej kot navadno in sicer 21. in 22. junija. Organizacija popevkarske prireditve bo tudi doživela spremembo: ne bo več v rokah kopsrke agencije Plahutnik d.o.o., ki se - roko na srce - ni izkazala v najboljši luči. Letošnji MMS bosta skupaj pripravila portoroški Avditorij in RTV Slovenija, ki se nameravata zgledovati po slavnejšem sanremskem festivalu. Portoroškemu festivalu, predstavljal bi naj nekakšen uvod v turistično sezono, bi naj dodali več glamurja predvsem s sodelovanjem popularnih (tudi tujih - italijanskih in hrvaških) estradnih zvezd. Posebnost letošnje prireditve bo retrospektiva vseh dosedanjih štiriindvajsetih zmagovalnih popevk, ki naj bi jih zapeli tedanji izvajalci. Nekateri nekdanje zmagovalne skupine, ki so se medtem že razšle, se bodo spet sestale posebej za to priložnost. Organizacija festivala bo predvidoma stala 40 milijonov tolarjev. Medtem pa je že izšel razpis za udeležbo na 25. portoroških Melodijah.

Livija Sikur Zorman

Dosedanji zmagovalci festivala MMS:

Začelo se je leta 1978, ko je zmigala **MONI KOVAČIČ** s popevko Nasmeh polnih dni in se nato nadaljevalo z novimi zmigovalci kot si sledijo: **OTO PESTNER** (Tople julijske noči), **OTO PESTNER** in **MAJDA PETAN** (Melodije sonca in morja), **FRANCI PIRŠ** (Tiho, tiho), **PRIZMA** (Dobrodošli), še enkrat **PRIZMA** (Ta moška), dvakrat zaporedoma - leta 1984 in '85 - **BAZAR** (Portorož 1905, Dober dan), **SKUPINA GU-GU** (Mango banana), spet **BAZAR** (Amerika), **BIG BEN** (Mladi Joža), **HELENA BLAGNE** in **NACE JUNKAR** (Vrniva se na najino obalo), **NACE JUNKAR** kot solist (Slovenski mornar), **HELENA BLAGNE** in skupina **DON JUAN** (Moj mornarček), **FARAONI** (E tristemente), **ČUKI** (Črne oči), pa ponovno domačini **FARAONI** (Mi ljudje smo kot morje), **MARTA ZORE** (Še si tu), domačinka, Portorožanka **ANIKA HORVAT** (Lahko noč, Piran), še enkrat **FARAONI** (Kar je res, je res), **KINGSTON** (Cela ulica nori), **PANDA** (Sive ceste), **SLAVKO IVANČIČ** (Črta) in nazadnje lanske zmigovalci **JUHUBANDA** (Bum bum).

Kozmetika Jana Božič s.p.
Lepa cesta 1, 6320 Portorož

tel: (05) 674 52 57
(05) 322 44 87

Nega obraza
Nega telesa
Arujveda masaža
Klasična masaža
Tui-na masaža
Depilacija
Manikura
Pedikura
Infrardeča savna
Solarij
Refleksna masaža stopal

KLEKLJARSKI KROŽEK

Ideja o klekljarskem krožku se je porodila na enem izmed planinskih pohodov v lanskem letu. Nuša je imela že dolgoletno željo, da bi se te umetnosti naučila. Slišala je, da sama pogosto klekljam v večernih urah, zato me je pričela spodbujati, da bi to svoje znanje prenesla tudi na druge, saj je trdila, da ima še kar nekaj prijateljic, ki bi se tega želele naučiti.

Nisem bila najbolj prepričana, da bi znala in zmogla svoje znanje predati še komu drugemu. Klekljanja sem se naučila že v otroštvu, saj prihajam iz Žirovskega, kjer je klekljanje doma. V sedemdesetih letih, ko sem živela v Idriji, je bilo klekljanje celo vir mojega zaslužka. Ko sem se preselila na Primorsko, sem bilo spravila na podstrešje. Šolanje, služba in družina mi enostavni niso dopuščali, da bi se ukvarjala še s klekljanjem. V tem času sem si celo rajši kupila nekaj čipk, da sem si lahko zašila zavese za svoj dom.

Ko sem se upokojila, sem zopet našla čas za čipko. Sklekljala sem si prtičke zase, za hčer, prijateljice ali pa kar tako za dušo. Ker sem imela več prostega časa, sem se udeležila kar nekaj klekljarskih tečajev v Idriji in

tako svoje znanje še dopolnila. Čeprav sem se torej bala, da drugih ne bom zmogla učiti, da ne bom imela ne časa, ne potrpljenja, smo oktobra začele z začetnim tečajem. Vpisalo se je devet "učenk": Magda, Vera, Nuša, Ana Marija, Sonja, Zmaga, Vida, Valentina in Lidija. Odpeljala sem se v Idrijo in nakupila Bule, bucike, papirce in klekljne. Mnoge so šele tedaj ugotovile, koliko "orodja" je potrebno, da nastane čipka.

Začetek ni bil lahek: kleklin sem, kleklin tja, pa notranji, pa zunanji postavek, pa sukanje, pa premet... res je bilo težko. "Še ponoči mi kleklini ne dajo miru" so komentirale novo pečene klekljarice. Želja, vztrajnost in volja so premagali vse težave. Sedaj že obvladamo idrijski ris. Nastajajo že enostavni prtički,

ki jih podarjajo prijateljicam, vnukinjam, mami, hčeri...

dati televizijo, pa še malo poklekljam". Valentina pa meni, da je klekljanje dobro za dušo.

Še veliko dela je pred nami. Idrijska čipka je namreč posebna umetnina, v kateri je skrito še mnogo raznovrstnih tehnik.

Vse članice v krožku so resne in zagnane. Osipa ni, odsotnost je le v nujnih primerih. V skupini nas družijo želja čim bolj spoznati umetnost idrijske čipke, tehnike in načine ustvarjanja te umetnosti, saj je idrijska čipka priznana in zaščitena kulturna dediščina Slovenije. Vse se zavedamo, da ni finančnih sredstev, ki bi lahko poplačala izdelavo čipke, toda zato pa je notranje zadovoljstvo ob ročno izdelanem izdelku toliko večje...

Imamo še eno željo: da bi znali vsi, ki se družimo v istem krogu, idrijsko čipko ceniti in jih dali mesto, ki ga zasluži.

Pa še to: ni me več strah, da ne bi imela potrpljenja prenašati znanja drugim. Ob taki ekipi klekljaric sem se zelo veliko naučila tudi sama. Tudi prijateljsko druženje je eden izmed ciljev, ki ga klekljarski krožek gotovo uresničuje.

Marica Strel

Mentorica Marica Strel (na sredini pri oknu) in njene klekljarice.

ODVETNIK BOJAN HOJNIK

Liminjanska 96, Lucija

Išče administrativno pomoč v pisarni med delovniki, po možnosti študenta/ko višjega letnika fakultete iz Lucije, obvezno znanje italijanščine.

Informacije na tel. 05/677-73-85 in 041/687-113 med 9.00 in 12.00 uro.

Slaščičarna

MIGNON

v Portorožu in
butik najizvrstnejših slaščic

v Luciji vas vabita
s svojimi dobrotami.

S knjižnih polic:

ZANIMIVE KNJIŽNE NOVOSTI V MESTNI KNJIŽNICI PIRAN

• **Nič ni sveto: nacistično vohunjenje Vatikana**, delo avtorjev Davida Alvareza in Roberta A. Grahama, je prva knjiga, ki dokumentira nacistična vohunska prizadevanja proti Vatikanu med 2. svetovno vojno.

• Knjiga **Ipavci: zgodovina slovenske meščanske dinastije** avtorja Igorja Grdine je študija o Ipavcih, ki pa ni le niz biografij, temveč zgodovina posameznikov, ki so močno zaznamovali čas meščanov na Slovenskem.

• Slovenski roman **Kralj ropotajočih duhov** pisatelja Miha Mazzinija nas popelje v sedemdeseta leta oz. začetek osemdesetih na Jesenice, kjer spoznamo mladostnika, ki se sooča s svojo puberteto, prvo ljubeznijo...

• **Pisma Joži** - knjiga z zbranimi pismi pisatelja in zdravnika Slavka Gruma njegovi izvoljenki Joži Debelak. Dopisovala sta si od leta 1923 do 1930, pisma pričujejo o začetku, trajanju in koncu njune zveze.

• V knjigi avtorice Celine del Arno **Težave s psom** lahko preberete natančno razlago o tem, kako nastanejo težave z našim pasjim prijateljem, kaj jih povzroči in kako jih lahko odpravimo.

• Za bralce, ki jih zanimajo ezoterična dela, je izšel prevod knjige avtorja Benjamina Crema: **Maitrejevo poslanstvo**, ki razkriva mnogo novih in zanimivih tem o reinkarnaciji, meditaciji, karmi... in kako bo učitelj Maitreja opravil svojo nalogo, da bo vsem ljudem omogočil novo in boljše življenje.

• **ABC odlične vzgoje**: zakladnica nasvetov za starše avtorice Elizabeth Pantley, je knjiga, ki vam želi pomagati pri iskanju pravih odgovorov na številna vzgojna vprašanja, ki se pojavljajo v družini.

• Za ljubitelje fantastike je Založniški atelje Blodnjak izdal 2 nova romana: **Angel z zahodnega okna** avtorja Gustava Meyrinka in roman **Sveti Leibowitz in ženska - divji konj** avtorja Walterja M. Millerja Jr. Oba romana sta v dveh delih.

• Nova uspešnica Shirley MacLaine z naslovom **Camino: po stezi zvezd** nas popelje skozi poduhovljeno pustolovščino potovanj skozi tisočero življenj.

• Ljubitelji kriminalk pa bodo segli po novem romanu Colina Dexterja: **Uganka tretje milje: inšpektor Morse ob Oxfordskem kanalu**.

• Knjiga pisatelja in izkušenega psihiatra dr. Jožeta Felca **Zaznave z griča** so zapisi, ki zadevajo notranje stiske vsakega človeka in omogočajo bralcu dialog s samim seboj.

• Knjiga **Živimo s srcem** bralca seznanja, kako spoznati bolezn srca in ožilja in kako jih preprečiti.

• Za ljubitelje lahkotnejših romanov pa sta na voljo dva nova romana: **Sladko in grenko** pisateljice Danielle Steel in **Skrivnostni napoj** pisateljice Amande Quick.

Želim vam prijetno branje

Olga Drenik

Knjige na dom

V letu 2002 je Mestna knjižnica Piran svojim starejšim bralcem pripravila še eno novost: KNJIGE VAM PRINESEJO NA DOM. Če si želite knjig, pa ne morete sami v knjižnico, ker ste starejši ali bolni, pa nimate nikogar, ki bi vam prinesel knjige, pokličite v knjižnico (od 8. do 12. ure) na telefon 6710-872. Povedali boste, katere knjige si želite in prinesli vam jih bodo domov. Storitve je na osnovi prostovoljnega dela in je za bralce Mestne knjižnice Piran BREZPLAČNA.

OMV ISTRABENZ

BENCINSKI SERVIS PORTOROŽ

NUDI:

v Portorožu, Fizine 17

- oskrbo z gorivom
- nakup gospodinjskega plina
- izbor različnih izdelkov v mini marketu
- osvežitev v **BOLERO BARU**

enota v Piranu

- prodajo goriva za ladje na pomolu
- prodajo kurilnega olja

Informacije na tel. št. 674-86-50

in 041/884-571

Zahvaljujemo se za zaupanje
in se priporočamo.

KATERA JE MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA?

Tudi v letošnjem šolskem letu so otroci v šolskih in splošnoizobraževalnih knjižnicah v Sloveniji izbirali svojo najljubšo knjigo. Letos se je z našega področja v akcijo vključilo le pet osnovnošolskih knjižnic (lani 9): iz OŠ Dušana Bordona Koper, OŠ Pinka Tomažiča Koper, OŠ Prade, OŠ Livade iz Izole in OŠ v Dekanih.. Sodelovala sta še Oddelka za otroke in mladino v Mestni knjižnici Piran in Matični knjižnici Izola. V akciji zbiranja glasov za svojo najljubšo knjigo je sodelovalo točno 666 otrok.

Otroci so lahko oddali dva glasova: za najljubšo knjigo slovenskega avtorja in najljubšo v slovenščino prevedeno knjigo. Največ glasov (278) so dobile knjige avtorice J.K. ROWLING Kamen modrosti, Dvorana skrivnosti, Jetnik iz Azkabana in Ognjeni kelih ali HARRY POTTER, kot so otroci na kratko zapisovali na glasovnico. Kot kaže, navdušenje nad temi knjigami narašča, saj so lani dobile le 123 glasov, v akciji pa je sodelovalo kar 1053 otrok!

Vsi ostali glasovi pa so precej razpršeni.

Med deli domačih avtorjev je največ glasov - 23 - dobila knjiga DREJČEK IN TRIJE MARSOVČKI avtorja Vida Pečjaka.

Prijubljena dela domačih pisateljev so še PESTRNA Franceta Bevka, TAJNO DRUŠTVO PGC Antona Ingoliča, knjige o ANICI Dese Muck, mlajši otroci pa imajo radi MUCO COPATARICO Ele Peroci in PEDENJEDA Nika Grafenauerja.

Med deli tujih avtorjev je še vedno priljubljena MATILDA Roalda Dahla, PIKA NOGAVIČKA Astrid Lindgrenove in ZGODBE O FRANCU Christine Nostlingerjeve.

Zbirke, ki jih otroci najraje berejo, pa so slovenska ZVESTI PRIJATELJI in tuje KURJA POLT, NOVOHLAČNIKI ter PET PRIJATELJEV.

Kakšen pa bo izid glasovanja, ko bodo preštete vse glasovnice, zbrane po Sloveniji in v zamejstvu, bomo izvedeli aprila, ko praznujemo dan knjige.

Š.P.

BIRING

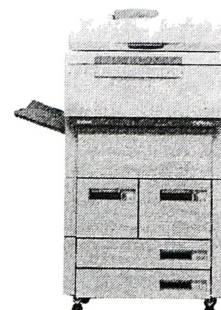
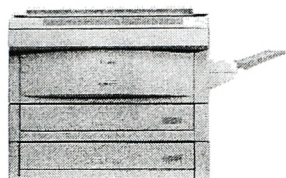
Canon
Imaging across networks

BIRING d.o.o., p.e. KOPER
Arjol 1a, Bertoki, 6000 Koper

s e r v i s - t r g o v i n a

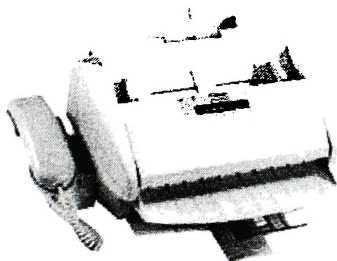
Fotokopirni stroji Canon

- analogni, črnobeli
- barvni
- digitalni

Telefaksi Canon

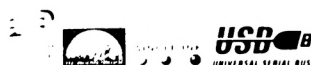
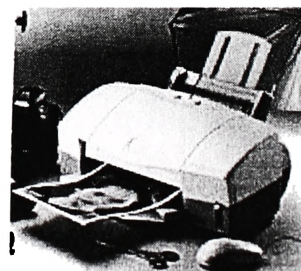
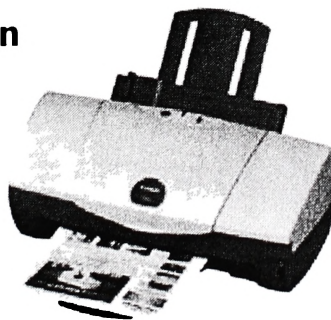
- laser
- bubble jet
- multipass

**SUPER
GB**

Tiskalniki, skenerji Canon

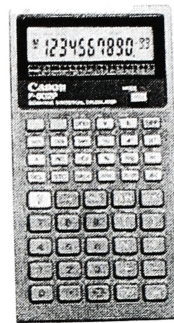
- laser
- bubble jet

Canon

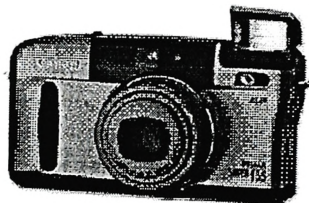
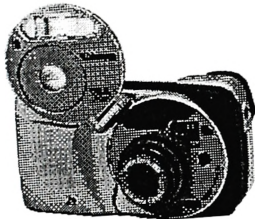
Kalkulatorji Canon

- organizatorji
- računski stroji

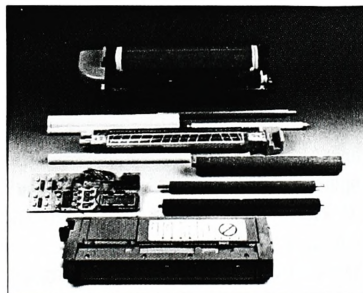
Fotoaparati Canon

- digitalni

Servis Canon

- potrošni material
- originalni rezervni deli
- dodatna oprema

informacije – dogovori

tel.: 05 / 63 06 530, faks: 05 / 63 06 531

Delovni čas: Od pon. do čet. od 7.30 do 16.00, petek od 7.30 do 13.30

Fotokopirnica Portorož, Obala 55 (Stavba Splošne plovbe d.o.o.)

- črnobelo, barvno fotokopiranje
- fotokopiranje načrtov do formata A0
- vezava, plastificiranje
- tel.: 05 / 67 66 474

NOVO ! NOVO !

BIRING d.o.o., p.e. KOPER, Arjol 1a – Bertoki, 6000 Koper

Na podlagi 31. člena Statuta Občine Piran, Odloka o proračunu za leto 2002 in sklepa županje Občine Piran o imenovanju Lokalne akcijske skupine za preprečevanje zlorabe drog v občini Piran (LAS Piran) Občina Piran objavlja

POZIVNI NATEČAJ

za zbiranje in enkratno sofinanciranje programov na področju preventive odvisnosti od drog v Občini Piran v letu 2002

1. Naročnik:

Občina Piran - lokalna akcijska skupina za preprečevanje zlorabe drog v občini Piran (LAS Piran), Tartinijev trg 2, 6330 Piran.

2. Predmet pozivnega natečaja je sofinanciranje programov in izobraževanj, ki so v skladu s cilji programa LAS Piran (enkratno sofinanciranje največ do 200.000,00 SIT):

- programov in akcij za predšolske otroke, osnovnošolce in mladino iz piranske občine;

- programov za delo s starši;

- tematskih izobraževanj učiteljev, vzgojiteljev in svetovalnih delavcev za izvajanje programov na področju preventive odvisnosti od drog;

- raziskovalnih projektov na področju te problematike;

- projektov izdelave in izdaje informativnih gradiv (zloženek, plakati in drugih publikacij).

3. Na natečaj se lahko prijavijo pravne in fizične osebe (društva, posamezniki in javni zavodi), registrirane za izvajanje dejavnosti v RS.

4. Pogoji za sodelovanje:

- sofinanciranje programa iz neproračunskih virov in/ali državnega proračuna;

- ustrezne strokovne kvalifikacije, izkušnje na področju dela z

otroci in mladino (priložiti dokazila: usposobljenost, reference);

- možnost vrednotenja programa po izvedbi;

- inovativna in izvirna programska izhodišča, ki pri načrtovanju vključujejo uporabnike.

5. Prednost bodo imeli programi, ki razvijajo pozitivno samopodobo, omogočajo učenje socialnih veščin, učinkovito obvladovanje stresa ter programi katerih organizatorji in izvajalci so mladi (koncerti in prireditve za mlade). Zaželeni so stalni programi na tem področju.

6. Podlaga za prijavo na natečaj je izpolnjen prijavi obrazec z natančno vsebino programa.

Prijavi obrazec in potrebne informacije v zvezi s prijavo se dobijo v Uradu za družbene dejavnosti Uprave občine Piran, tel.: 05 671 03 00, pri Ingrid Ličen.

7. Končni rok oddaje ponudb za dodelitev sredstev je 30 dni od objave pozivnega natečaja in sicer s priporočeno pošto ali osebno v vložišču Uprave Občine Piran do 12.00 ure. Ponudbo je potrebno poslati ali oddati naslovljeno na naslov: Občina Piran - LAS Piran, Tartinijev trg 2, 6330 Piran.

Ponudniki programov bodo o izboru pisno obveščeni v roku 14 dni od končnega roka oddaje ponudb.

Portorož, 28. februar 2002

RAZSTAVE

• **GALERIJA HERMANA PEČARIČA** v Piranu: od 15. februarja do srede marca je na ogled razstava petnajstih grafik **tržaških zamejskih likovnikov**. Na dan otvoritve razstave so Obalne galerije Piran pripravile Tržaški večer, na katerem je bila predstavitev sedanjega kulturnega delovanja Slovencev na Tržaškem. Na pobudo grafika Franka Vecchieta so izdali tri grafične mape, ki so prvič predstavljene v matični domovini:

- Pet grafik za leto 2001; avtorji **Lojze Spacal, Franko Vecchiet, Jasna Merku', Herman Kosič, Rado Jagodic** (uvodni tekst Joško Vetrh)

- Pet grafik za leto 2001; avtorji **Nadja Bevčar, Zora Koren Skerk, Klavdij Palčič, Pavel Petričič, Štefan Turk** (uvodni tekst Giulio Montenero)

- Pet grafik za leto 2002; avtorji **Vladimir Klanjšček, Valentin Oman, Deziderij Švara, Boris Zulian, Edi Žerjal** (uvodni tekst Miran Košuta)

• **GALERIJA KRKA - ZDRAVILIŠČE STRUNJAN**: od 20. februarja do 19. marca so razstavljene grafike **Nataše Mirtič**, rojene leta 1973 v Novem mestu. Živi in tudi dela v Novem mestu.

Obisk pri Portorožanu

Na osnovni šoli Cirila Kosmača Piran smo od 20. do 22. februarja imeli Interteden. Takrat smo se učenci od petega do sedmega razreda razdelili v tako imenovane projektne skupine. Ena je bila tudi skupina Informacije so pomembne, v kateri smo bili: **Tea, Eva, Katarina, David, Ivan, Martin, Dejan, Dario, Gregor**, naša mentorica pa je bila kar ravnateljica šole, gospa **Alenka Aškerc Mikeln**. Delo naše skupine je zajemalo tudi obisk v uredništvu Portorožana, kamor smo se napotili 21. februarja in kjer so nas lepo sprejeli. Sprejeli sta nas **Livija Sikur Zorman**, ki časopis ureja in Portorožanova sodelavka in novinarka **Nada Kozina**, ki je sicer zaposlena v Avditoriju.

Lahko smo si ogledali stare izvode Portorožana. Kasneje pa smo skupaj sedli za mizo in se pogovarjali, kako izboljšati komunikacijo na splošno, predvsem pa na šoli, kakšen vpliv imajo mediji na naše življenje, kako bi kot novinarji pisali članke in kakšne teme bi izpostavljali. Povedali so nam, da je treba najti skupno pot v vsem.

Med pogovorom smo se pobilže spoznali in se zabavali. Vse informacije so nam bile zelo koristne. Zato se jim zahvaljujemo in bi radi ohranili stike.

V imenu skupine zapisale **Tea, Eva in Katarina**

Bazenski kompleks "Morski park - Laguna Bernardin" po dokončani prvi fazi prenove hotela Histrion od sobote, 16.2. ponovno obratuje vsak dan od 7-21.00 ure.

Državni prazniki so tudi priložnost za proslave, pa čestitke, slavnostne govore, nagrajevanje bolj ali manj zaslužnih, uprizoritve kulturnih, navadno duhamornih programov... Tak je tudi praznik slovenske kulture, ko se politiki (najbrž zato da si olajšajo slabo vest) poklonijo kulturi in kulturnikom milostno dovolijo, da jih - politike - malo popljujejo in povprek šimfajo. Kulturo takrat postavimo na oltar domovine in vzdihujemo, kako zelo je pomembna za slovenski narod in njegov obstoj. Kulturniki pa se - enkrat na leto - sami sebi zdijo pomembnejši od politikov ali pa se vsaj tolažijo z mislijo, da bodo ostali v slovenski zgodovini zapisani z zlatimi črkami, za politike pa se ne ve... Da pa letos praznik ne bi bil tako dolgočasen kot običajno, so poskrbeli filmarji, ki se pri pobiranju Prešernovih nagrad ves čas čutijo zapostavljene in so - Jan Cvitkovič s somišljeniki - ogorčeno protestirali, ker so jih (zopet) prezrli...

Vsesplošnemu proslavljanju smo se pridružili tudi v naši občini z manjšimi slavji, ki so jih pripravili na posameznih šolah, v vrtcih, itd. in pa seveda z osrednjo prireditvijo, ki je bila na predvečer kulturnega praznika v portoroškem Avditoriju. Nam so prireditelji odstopili govor slavnostnega govornika, pesnika **Toneta Pavčka**, ki ga z veseljem objavljamo... Z veseljem pa objavljamo tudi dve anketi dijakov Srednje pomorske šole v Portorožu, ki so jo pripravili nalašč za 8. februar: v eni so anketirani dijaki povedali, kaj jim pomeni naš največji pesnik, v drugi pa so ocenjevali v Benetkah nagrajeni Cvitkovičev film *Kruh in mleko*.

L.S.Z.

Govor pesnika Toneta Pavčka na osrednji prireditvi ob kulturnem prazniku, ki je bila 7. februarja v portoroškem Avditoriju:

Ljubi rojaki, dragi prijatelji, spoštovani sobesedniki na prazniku slovenske besede!

Zdaj, ko smo spet sredi slavljenja Prešerna in praznovanja manj prešerne kulture, ko bi nemara Prešeren sam prvi dejal, da je čas za končanje vsakoletnega obredja, vam jaz, mali besednik, po stari navadi in ne prav po svoji volji poskušam govoriti o njem, ki je naša Vsebeseda. Ob njej so vse naše besede pritlikave in prazne. Tako je tudi z mojim nocojšnjim besedoljubljem: oprostite, če bo več iskanih besed ostalo nerojenih v srcu, kot bo prišlo pravih na jezik.

V življenju vsakega posameznika je trenutek, ki ostane v njem za zmeraj, najsi od njega mine še toliko časa. Tako je tudi v življenju naroda čas, ki ostane zapisan v zgodovino kot tisti, ki ostane za zmeraj: po veličini lepega ali pa grozoti hudega. Obojega je bilo v naši slovenski zgodovini mnogo, k sreči nemalo tudi tistega, lepega, čarnega, velikega. Prešeren ostaja kot najvišji čar veličine. In tako kot posameznik šteje od svojega trenutka usode svoj čas, bije boj svojega življenja in opravlja, kot more, svoje poslanstvo, tako tudi narod meri svoje razdalje do popolnosti in do svoje resnice po svojih vzorih in po možeh vzornikih. Mi naj bi to počeli po njem, ki je prvi, po Prešernu.

A ne bom vam, dragi moji, govoril o preteklosti, ampak o Prešernu, našem sodobniku. O tistem, o katerem danes ne pomislimo, da je bil za življenja še kako v tesnem stiku s tedanja Evropa in njeno kulturo, a je, gnan od svojega demona, skusil pekel in nebo, da bi poiskal in poimenoval svojo deželo v vsej njeni negovornjivosti in dvignil slovenščino celo do najvišjih višin evropske kulture. Iz svojega in našega malega sveta je ustvaril za ves svet veliko stvaritev. Tako, da je še zmeraj nismo mogli preseči na nobeni od obeh polobel našega bivanja - ne z zgradbo duha doma in ne s svojim ustvarjalnim deležem v svetu.

Prešeren nam je dal največ, kar more nekdo dati: dal nam je pesem. Od te pesmi dalje imamo svoj glas, svoj zvok, svoj zven in pomen. Z njo smo kot posamezniki in kot narod, najsi se tega zavedamo ali ne, postavljeni v Prešerna, od njega obdarovani in njemu zavezani. In četudi praznujemo kot dan

kulture dan njegove smrti, pomeni on sam od vsega začetka za Slovence lahko le rojstvo: rojstvo slovenskega govora, rojstvo slovenske misli, rojstvo slovenskega naroda. Kot naš sodobnik pa nam Prešeren s svojo besedo in svojim zgledom govori ne le o preteklosti, a ne manj tudi o sedanjosti in o naši prihodnosti.

Če se danes lovimo z glagoli imeti ali ne imeti, sprašujemo prodati ali ne prodati in nato glede Nata razmišljamo iti ali ne, je skušnja, zapisana v Prešernovem življenju in pesmi drugačna, višja, čistejša. Ni preračunana na spraševanju trgovcev o koristnosti neke stvari, saj je koristnost soneta, sonate ali sanj le v soodvisnosti s temeljnim vprašanjem smisla bivanja in s skrivnostjo življenja. Prav tako nam njegova pesem pravi, da je v človeku prisotna nepremagljiva volja po neodvisnosti, ki ga vodi stran ali kar proti vsakršni dogmi, podrejanju, služenju. In četudi je sam bridko skusil, da so krivica, tujost, bolečina, življenje ječa neizogiben človekov delež na tej zemlji, živi v njem radodarnost resnično plemenitega pevca orfejevske veličine in orfejevskega razdajanja. To je Orfej, ki nosi v sebi glas in neugasljivo luč ter z njim posvečuje življenje. Zato zna enako moško, kot zapiše tragično ljubezensko povabilo "Prijazna smrt, predolgo se ne mudi", zaokrožiti, ker je Prešeren, tudi ne malo prešernih, svojim rojakom poje upravičene levite, nam, svojim daljnim potomcem napiše vinsko napitnico, ki jo vzamemo za himno. Vendar: zagotovo ni dovolj, prej zelo malo, peti ob raznoraznih slovesnostih humanistično kitico njegove Zdravljice, bolj zdravo bi bilo razumeti ali vsaj čutiti duha te kriilate poezije iz neiztrohnjenega pevčevega srca. Kajti:

Tako kot zmeraj, je tudi v današnjem svetu, ki od nas zahteva mnogo, a ne daje veliko, ki posplošuje in hkrati tepta človekove pravice, povečuje poslovnost in ponižuje posebnost, narodu potreben premislek o tem, kaj mu koristi in kaj škodi. V njegov prid zagotovo sodi kultura, posebnost duha, roža mogota, bela krizantema. Človeku in narodu je namreč za dušo zmeraj potrebno nekaj več. Temu več lahko rečemo - pesem. Pesem, ki je dar. Dar, ki je luč. Svetloba pesmi

☞ daje v kaosu in krivicah sveta up in vero za jutri. Z njo smo v zares pravi proti-teroristični fronti zoper nasilje, proti nesmislu, na braniku življenja in jutrišnjih otrok. Zato v današnjem spraševanju z glagoli izbiram po Prešernu druge, prave in resnično zavezujoče glagole: biti, ljubiti, živeti, peti.

Lahko bi ob tem celo rekel, da globlji pomen teh glagolov izraža slovenski narodni interes, o katerem se znova danes sprašujemo, vendar v mnogo bolj zavezujoči temeljni obliki.

Prvi temelj te zaveze je biti. Biti je za vsakega in za vse od pradavnine usodno zavezujoč. Biti pomeni zmeraj tudi biti se za svojo bit, za svoje bivanje tu, kjer smo, kjer smo bili, svoji na svojem. Biti doma na svoji zemlji in v sebi samem. Biti ne po Cankarju hlapci in ne po Kersniku jara gospoda. Biti gospodarji svojih strasti in zmožnosti, gospodje v menjavah časa in pokorni služabniki edinemu bogu - bogu življenja. Biti v ravnovesju s seboj in z bližnjimi, s časom, z domom in svetom. Priznam: silne zahteve in visoki cilji so to, toda taka je Prešernova mera, tudi za nas, njegove rojake, najvišja. Tista, ki jo navdušuje svoboda, po Prešernu prostost, tista, ki hoče, da bo s sveta pregnan prepir, tista, ki sta ji življenje in pravičnost kot brat in sestra. Vsi mi vemo, da je namen pravičnosti varovati življenje in to predvsem življenje revnih, nemočnih, majhnih, drugačnih, posameznikov in narodov, a prav tako vsi kar naprej zremo obrnjeno sliko pravičnosti-teptanje in uničevanje življenja, surovost pohlepa, izkoriščanje, razslojevanje, bedo. In tega ni mnogo in preveč le v velikem svetu, tudi doma imamo nadlog in stisk nemalo, ne nazadnje z brezposelnostjo in brezobzirnostjo kapitala in to kljub novim velikim obljubam, tej rahlo grenki radosti nove evropske resnice, ki nam jo veliki brusijo v Bruslju. Tudi zaradi njih vse bolj vemo za Prešernovo resnico, de le petica da ime sloveče, de človek toliko velja, kar plača. Ta zgodba postaja, na žalost, zmeraj bolj naša vsakdanja zgodba. Podobno kot je ta zemska ali če rečem telesna zgodba ubrana na otožni mol, je taka tudi druga, dušna zgodba naše duhovnosti in v njej na primer jezik, ki je organ duše. Zgodovinska skušnja in Prešernovo izročilo nam pravita, da se je slovenski narod ohranil prav zato, ker je ohranil svojo besedo, da se je ohranil zaradi svoje pesmi in pripovedi, zaradi moči žive nepretrgane jezikovne tradicije. Pomnim izjavo slovenskega pisatelja z Avstrijske Koroške: Jaz tudi sanjam samo po slovensko. V tem stavku je srčika pomena jezika in človekove zvestobe materinščini. In takih kraljevskih stavkov bi lahko nabral tod po Istri, v zgodovini preprostih ljudi teh krajev na vatlje. In vsi govorijo isto. Namreč: Narodiš se v jezik, doma si v jeziku in dom je tvoj jezik. Tvoje pa je, da ga hraniš in braniš. Najbrž je lahkomišlno misliti, da je vztrajanje pri svojem in na svojem majhen napor, ki je pač v današnjem svetu raznih integracij, finančnih, vojaških in duhovnih nadvlad nekaterih nad mnogimi samoumeven, nujen in celo brez posebne nevarnosti. Prav tako je nespametno misliti, da bi lahko v sodobnem svetu shajali brez dobre dvojezičnosti - vi tukaj jo poznate in jo imate - toda slabo se nam piše, če bomo govorili tudi več evropskih jezikov in univerzalno anglo ameriškoščino, le svoj jezik bomo zanemarili in ga ponemarjali do nespoznavnosti in do samopozabe. Potem bo nekega dne spet kakšen pesnik hodil med nami in ternal s vprašanjem brez odgovora: Kdo še razume jezik, ki ga govo-

rim? Mu bodo odgovarjali in govorili o zvestobi svojim koreninam le Prešernov hrast v Turjaškem dvoru, Kosovelovi bori na Krasu, Murnov topol samujoč v njegovi duši in Vipotnikovo drevo na samem?

Prešeren se je nekoč z vso odgovornostjo in predanostjo svojemu jeziku, ki je veljal sicer za jezik hlapcev in dekel, uprl Vrazovemu ilirizmu, da bi potem šel sam in tako rekoč iz nič zgradil stavbo slovenskega duha, skrinjo naše duhovne zaveze, poveljal milo govorico očetov in dedov za vse čase in s tem postavil dušo biti v sredo narodne zavesti. Naše je, da to dediščino spoštujemo, ljubimo in nadaljujemo. Morda bo, tako naša in tako posebna, kdaj, prej ali slej, če ne danes pa jutri, zanimiva tudi na tujem, v veliki svetovni ponudbi vse-splošnosti.

Drugi Prešernov glagol, ves oseben in poseben, tuj kakršnikoli splošnosti, je kot temelj položen v osnovo vse njegove poezije. To je glagol ljubiti. Ta, ki drži v rokah seme in seje ljubezen. In ker je Prešeren predvsem veliki pesnik ljubezni, bi po njem lahko mi vsi, ki smo Prešernovi, odgovarjali na vprašanje, zakaj je človek na svetu, s preprostim odgovorom: Da ljubi! Kajti Prešeren čeprav agnostik pričuje za Boga, ki se kliče Bog ljubezni in s tem pričevanjem izraža upanje ne le v zemsko, ampak tudi v božje, podobno kot je človek ujet v časnost in ustvarjen za večnost. Predvsem pa poveljuje z ljubeznijo življenje samo. In najsi je tako sprejemanje življenja pri njem tudi v znamenju maksime življenje-ječa ali neznosna radost, je ves pokoren življenju, ne da bi pred njim krivil hrbet. Pokornost življenju pa zagotovo ne pomeni iti mrk, težak, sam sebi tuj skozi lepoto in grozo sveta, ampak je v tem poziv tudi k radoživosti, k radostim življenja, ne nazadnje, da prijatliji kozarce zase vzdignimo. Živeti torej preprosto, samoumevno kot dihamo zrak in se o tem ne sprašujemo, ali kakor ljubimo iz prasle in pranagona in je v ljubezni odveč spraševanje čemu in zakaj. Morda pa je le tako mogoče zadržati višine ekstaze telesnega opoja in vznesenosti duše, zmanjšati razpon med resničnostjo in sanjami, med utopijo in utopljenostjo, med boštvom in lepo stvarjo, med svetom, na kakršnem živimo, in med tistim, ki pride bogvedkaj, ko rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak.

Prešernova beseda je nekoč prišla iz molka, iz negovortjivosti rojakov in iz njih, ki so jecljajoče zaglagolili pred njim. On je s silo ljubezni in močjo svojega daru stopil iz molka v visoko pesem. Zaobjel je z njo oba pola življenja, svetlobo in temo, tako da je njegova beseda postala naša govorica in naša vsepovednica. Je najvišja, a hkrati tudi tako preprosto človeška, bližnja, da bolj blizu ne more biti, topla in zaupna, da jo lahko slišiš kjerkoli pri nas. Tako med gorenjskimi vršaci kot v prekmurski ravnini ali po holmih in gričih ter milih pejsažih Dolenjske.

In ne manj tudi tod. Ko se ozreš pod Črnokalsko skalo po zemlji, kamor hodi v vas Sredozemlje, ko premeriš svet ob Rižani, Rokavi, Dragonji, pa še tistega proti Glinščici in onega doli proti Mirni, se zaveš svoje kontinentalne neprešernovske pameti, ki si ne zna razjasniti ne temin in ne sinjin nad šavransko Istro, pa težko lovi vase bohotno širino Mediterana, kot enaka stežka dojema podobno prostranost Prešernovega verza. Toda oljke in trte, beli in sivi kamen, ☞

portoni in jerte, baladurji, pa boški, burja, burin in jugo in maestral, pa soline in čigre in breguljke, ki opasujejo istrske krivine in krivulje, koder zna komajda Bog ravno pisati, prav dobro slišijo Prešernovo pesem kot šum časa in trajajočo večnost. In ko človek z razumevanjem prisluhne tej pojoči tišini, ko gredo čezenj leta in rodovi, obstane in se čudi lepoti stvarstva in ne manj lepoti ustvarjenega od človekovih rok. Odpre se mu Istra, trpka in trdna, čudna in čarna, in stopi v pesem. Prihaja vanj od vsepovsod, iz dobre rdeče zemlje, od trdega kamna, od pomodrelega brina, krvavega ruja, od

večno sivozelenih oljk, pa iz nebesnih višin in iz zibajočega se ritma morja. Prihaja, srčna in srečna, kakor znanilka prihaja-joče radosti pesem. Velika. Visoka. Večna. Prešernova. Poslušajmo torej ta šum časa nad nami in poskušajmo za svoj čas od njega kot sled sence zarje vzeti zase nekaj njegove domovinske ljubezni in, kar nam zagotovo ne bo v pogubo, nekaj njegove svobode duha. Verjamite, ne bo nam odveč ne doma in ne v Evropi!

S to mislijo vam ob koncu svojega besedovanja želim srečnega in prešernega Prešerna!

Objavo Pavčkovega govora je finančno omogočila Občina Piran.

DIJAKI POČASTILI KULTURNI PRAZNIK

8. svečan, dan smrti doktorja Franceta Prešerna, osrednjega slovenskega književnega genija, je proglašen za kulturni praznik slovenskega naroda.

Seveda na ta spominski dan niso pozabili niti dijaki Srednje pomorske šole Portorož in se zato 6. februarja, skupaj z italijansko gimnazijo, zbrali v portoroškem Avditoriju, kjer so imeli krajšo prireditev. Seveda je bila vsa v znamenju Prešerna in kulture, na katero prepogosto pozabljam. Po končanem kulturnem programu so si učenci ogledali še novejši slovenski film *Kruh in mleko* režiserja Jana Cvitkoviča, ki je bil nagrajen na filmskem festivalu v Benetkah.

Živa Cankar

Kaj mislijo dijaki Srednje pomorske šole o našem največjem poetu, doktorju Francetu Prešernu?

* Prešeren je naš največji pesnik, kar dokazujejo njegove številne pesmi in soneti. Mogoče res ni največji, ampak je bil prvi oz. "oče slovenskega pesništva"!

* Meni žal ne pomeni veliko, ker nisem ljubitelj pesmi, vendar ga vseeno spoštujem, ker je veliko pripomogel k razvoju slovenskega pesništva. **(Miha)**

* Pisal je pesmi, ki so zame težko razumljive. Za slovenski narod je zelo pomemben, saj je tudi v težkih trenutkih ustvarjal in tako pripomogel k ohranitvi slovenskega jezika. **(Alen)**

* Prvič sem o njem slišal v drugem razredu osnovne šole, kasneje smo se tudi veliko njegovih pesmi morali naučiti na pamet. Učiteljica nam ga je predstavila kot junaka in umetnika. **(Aleksander)**

* France Prešeren je za slovenski narod zelo pomemben, saj je ustvaril plemenit jezik.

Nekateri ga častijo kot velikega človeka, kot velikega Slovenca in pesnika. Za vse, kar nam je zapustil, smo mu lahko hvaležni, zato menim, da bi vsak med nami moral nekaj vedeti o njem - vsaj iz spoštovanja. **(Egon)**

* Jaz zelo cenim, saj sem prebral veliko njegovih pesmi. Po vsem, kar sem zvedel o njegovem življenju in trpljenju, ga spoštujem še bolj. **(Gregor)**

* Menim, da Prešeren ni sodil v čas svojega življenja, saj je bil "nad vsemi". Večina njegovih pesmi je nerazumljivih. Ker se pravzaprav ne zavedam njegovega pomena za slovenski jezik, nimam niti posebno izrazitega mnenja o njem... Bog mu daj večni mir. **(Andreja)**

* Zelo pošteno se mi zdi, da smo izbrali kulturni dan na dan njegove smrti. **(Luka)**

Kaj so o v tujini nagrajenem in v Sloveniji prezrtlem filmu *Kruh in mleko* režiserja Jana Cvitkoviča, po ogledu rekli dijaki Srednje pomorske šole:

* Film je bil zelo krut. Meni ni bil preveč všeč. Prizori iz filma so zelo realni in hkrati aktualni. Od filma sem odnesel veliko, saj sem spoznal resnično življenje nekaterih slovenskih družin. Ob koncu sem razmišljal o svoji družini in upal, da ne bo taka. **(Alen)**

* Film prikazuje resnične dogodke, ki jih lahko srečamo v vsakdanjem življenju. Film govori o razkolu med idealom in stvarnostjo. Mislim, da je "dal film misliti" vsem učencem in profesorjem. Drugače je bil film kratek. **(Damjan)**

* Film mi je bil všeč. Govori o problemih, ki jih lahko ima vsaka družina, kljub temu, da so dobri in prijazni ljudje. Po končanem filmu sem pomislil na svojo družino in spoznal, da nimamo takih problemov, česar sem zelo vesel. Žal pa mi je za tiste, ki jih imajo. **(Dario)**

* Mislim, da je bil film za našo generacijo nekoliko prezahteven. Prizori so me spomnili tudi na preteklost in podobne primere doma. Kljub temu sem vesel, da sem se iz tega nekaj naučil, in sicer, da ne pijem alkohola in me k temu niti ne vleče. **(Gregor)**

* Film mi ni bil všeč, saj je bil tematika zahtevna. Čeprav je bil film poučen, je verjetno slabo vplival na moje sovrstnike. **(Dejan)**

Malčki iz lucijskega vrtca Morje v gledališču Tartini

Ker pravijo, da na mladih svet stoji, se tudi v lucijskem vrtcu trudijo, da bi otroke že od mladih nog učili živeti v koraku s časom. Pri tem ne pozabljajo na none in noniče, ki predstavljajo velik del njihovega vsakdana. Tako poskušajo tudi v lucijskem vrtcu ohranjati stare običaje in navade naših starih staršev, se učijo njihovih iger, pesmi in plesov. Ob kulturnem prazniku so v Tartinijevem gledališču zaplesali na pesem Moja mati kuha kafe in se poleg tega predstavili še z izštevanko Reci ena ena ena. Obleženi v otroške narodne noše so pokazali, da stari običaji še niso pozabljeni.

OB KULTURNEM PRAZNIKU TEDEN KULTURE V VRTCU MORNARČEK PIRAN

V vrtcu Mornarček Piran so v tednu pred kulturnim praznikom za otroke iz enote Mornarček in enote Barčica organizirali različne dejavnosti in predstave, da bi tudi najmlajši spoznali pojem kulture, na način, ki jim je najbližji: preko neposrednih doživetij. Tako so se malčki v spremstvu svojih vzgojiteljic sprehodili po Pečaričevi galeriji, kjer jim je kustosinja **Nives Marvin** predstavila pomen galerije in obiskali Pomorski muzej Sergeja Mašere. Z obema kulturnima ustanovama bodo še sodelovali v projektu "Starine in kako jih ohranjamo". V vrtcu so si otroci lahko ogledali še gledališko predstavo "Luna zlaguna" v režiji avtorja **Bojana Podgorška**, ki so jo zaigrali gostje iz sezanskega vrtca. Posebno doživetje je bila tudi glasbena urica "Igramo se, veselo trkamo" pod vodstvom **Klarise M. Jovanovič** in **Vena Dolenca** (na sliki), s katero sta otrokom približala slovenske ljudske pesmi.

"NEWS DAL GINNASIO ANTONIO SEMA" Una gita tutta "clandestina"

Il 5 febbraio ci ha fatto visita un altro giornalista d'inchiesta, Peter Semler del Sunday Times. (La settimana prima avevamo ospite il giornalista Marjan Jerman di TVS). Si tratta di un cittadino americano nato in Germania da madre russa e padre americano che attualmente lavora e risiede in Italia.

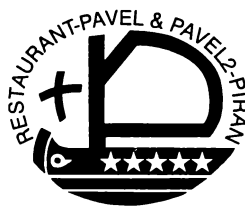
Ci ha intrattenuto per oltre un'ora con i racconti di svariati servizi che ha fatto di cui il più recente era un articolo risalente a due settimane fa, in cui parlava del suo viaggio dall'Albania all'Inghilterra, passando per Italia e Francia, tutto clandestinamente, naturalmente, insieme ad un gruppo di "veri clandestini".

Ci ha raccontato come assieme al suo fotografo Sacha Hartgers ha prima comprato due passaporti originali le cui foto erano state sostituite, poi di come era partito dall'Albania e di come su delle imbarcazioni veloci aveva attraversato il tratto di mare, il Canale di Otranto, che li separava dalle coste pugliesi.

Poi ci ha raccontato parlando sia in italiano che in inglese di come si è stato nascosto assieme agli altri clandestini in degli scompartimenti sotto i vagoni di un treno diretto verso l'Europa Settentrionale. In Francia ha usato dei camion ed infine su dei pescherecci ha raggiunto le coste inglesi. Ci ha detto che lui fa questo lavoro per passione, infatti non ha altre motivazioni (la paga è bassa e ci sono molti pericoli, ostacoli e pressioni), anche perché i giornalisti come lui sono scomodi pure per i loro editori. La discussione poi si è allargata a temi come la corruzione politica, la globalizzazione, i complotti tra caporedattori di giornali, di editorialisti incompetenti e all'economia estera.

Il clima era generalmente pacato e rilassato (classico clima inglese) ed in generale è stata un'esperienza piacevole, che è stata comunque verso la fine ravvivata dal fervore del professor Bičić, che ci ha fatti tutti un po' sorridere.

Jan Kleva

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, rarege, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljčna vina.

Za obisk se priporočajo.

na Prešernovem nabrežju
v Piranu
Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

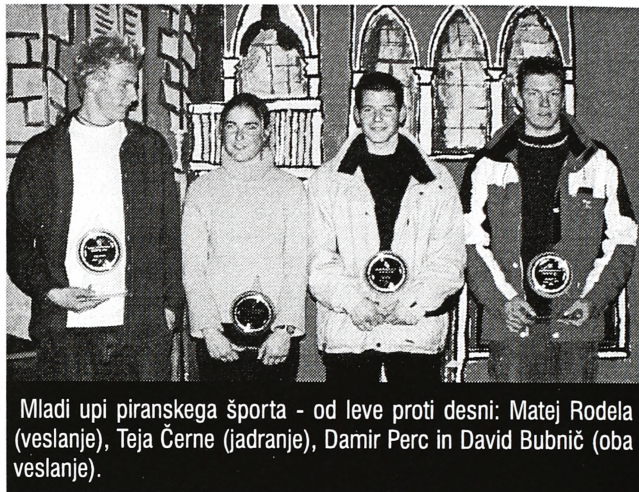
ŠPORTNIKI OBČINE PIRAN 2001

Prvega februarja se je na slavnostni prireditvi v gledališču Tarini zbrala "piranska športna scena". Najboljše športnice in športnike preteklega leta je pozdravila županja Vojka Štular, ki je povedala, da na občini spremljajo in se veselijo dobrih rezultatov piranskih športnikov. Županja se zaveda, da veliko športnih klubov deluje v slabih pogojih ter priznava odgovornost občine, da poskrbi za boljše materialne pogoje delovanja športnikov v bodoče. Direktor Športnega centra Piran Zdenko Vozlič pa je dejal, da je nekoliko bolj optimističen za bodočnost piranskega športa in s tem v zvezi omenil predvsem boljše sodelovanje s piranskim gospodarstvom. Da je bila prireditev v znamenju dobre volje je poskrbel Sašo Hribar, ki je dodobra nasmejal udeležence. Na dobro organizirani prireditvi so podelili priznanja "Športnik občine Piran 2001".

Kriterij za vsakoletno proglasitev najboljšega športnika, športnice in ekipe v občinskem merilu so najboljši rezultati v absolutni članski kategoriji v olimpijskih športih. Za najboljša športnika sta bila letos ponovno proglašena jadralca Jahtnega kluba Portorož **Tomaž Čopi** in **Mitja Margon**, ki sicer ne tekmujeta več skupaj, sta pa v preteklem letu vseeno osvojila 10. mesto na Svetovnem pokalu na Nizozemskem in naslov državnih prvakov v Kopru. Za njima je bleščeča dvajsetletna jadralna kariera. Prireditve se nista udeležila, ker trenutno potujeta po ZDA.

Druga piranska zgodba o uspehu pa so rokometašice **M-Degro Malizia Piran**, ki so se v preteklem letu uvrstile v osmino finala Evropske rokometne zveze, v državni ligi in pokalu pa so trdno zasidrane na drugem

mestu. Tudi one so priznanje prejele že lansko leto. Posebno občinsko priznanje za najboljšo piransko športnico pa je prejela njihova kapetanka in vratarka **Nada Tutnjič**, ki je branila tudi za državno reprezentanco in na sredozemskih igrah v Tuniziji osvojila bronasto medaljo, na svetovnem prvenstvu v Italiji pa deveto mesto. Povrhu vsega pa je bila kot reprezentančna

Mladi upi piranskega športa - od leve proti desni: Matej Rodela (veslanje), Teja Černe (jadranje), Damir Perc in David Bubnič (oba veslanje).

vratarka tudi najboljša igralka državne reprezentance. Nada je rojena v Puli, z rokometom se ukvarja že 26 let, v Piran pa je prišla leta 1994.

Izjemni rezultati mladih perspektivnih športnikov pa so vredni posebne pozornosti, zato jim občina izroči priznanje kot spodbudo za nadaljno športno pot. Letos je bilo nagrajenih kar pet mladih športnic in športnikov. Jadralka **Teja Černe** je v razredu "Europa" osvojila drugo mesto na evropskem mladinskem prvenstvu, na evropskih dnevih mladih je bila tretja, osvojila pa je tudi naslov državne prvakinja.

Med nagrajene mlade perspektivne športnike se redno uvrščajo tudi veslači VK Piran. Za lanskoletne rezultate so bili nagra-

jeni **Matej Rodela**, **Damir Perc** in **David Bubnič**, ki so nastopili na mladinskem svetovnem prvenstvu in osvojili sedmo mesto v dvojnem četvercu. **Matej Rodela** in **Damir Perc** sta postala tudi dvakratna državna prvaka v dvojnem četvercu in dvojnem dvojcu, **David Bubnič** pa je osvojil naslov državnega prvaka v dvojnem četvercu ter drugo mesto med posamezniki.

Nagrajen je bil tudi **Jernej Letica**, ki se ukvarja s hitrostnim rolanjem. Na evropskem mladinskem prvenstvu je osvojil sedmo in deseto mesto, na svetovnem mladinskem prvenstvu pa je bil devetnajsti. Seveda je tudi on aktualni državni prvak.

Promocijsko priznanje podeljuje občina športnikom, ki dosežejo odmevnost v širši javnosti, njihovih dosežkov pa ni mogoče ocenjevati le skozi rezultat, saj pogosto ni pravega primerjalnega pokazatelja. Letos je bil nagrajen **Zoran Rednak** iz Balinarskega kluba Padna za doseženo 3. mesto v hitrostnem izbijanju na igrah mladih na Japonskem ter za osvojitve naslova državnega prvaka v hitrostnem izbijanju. Promocijsko priznanje je dobil še **Emanuel Letica**, ki se ukvarja s hitrostnim rolanjem in je lansko leto osvojil 22. mesto na svetovnem ter 16. mesto na evropskem prvenstvu, v državnem merilu pa zaseda drugo mesto. Je tudi član slovenske reprezentance v hokeju "in line".

Brez športnih delavcev, organizator-

Na svetovno prvenstvo

Primer izračuna

Znesek kredita v SIT	500.000,00	500.000,00	500.000,00
Odplačilna doba v mesecih	12	36	60
Anuiteta v SIT	44.272,00	16.008,00	10.281,00

K Banka Koper

Banka Koper d.d., Prilaniška 14, 6502 Koper, www.banka-koper.si

O ZATAJENIH PIRANČANIH IZ JANUARSKE ŠTEVILKE PORTOROŽANA

Kakšna sreča, da je Portorožan samo lokalni časopis in kakšna sreča, da Evropa ne obvlada slovenščine! Kajti če bi bilo naše glasilo pomembno kot sta, denimo, Le Figaro ali Sunday Express, potem bi januarja velik del Evrope izvedel, kako v piranski občini vlada apartheid v najbolj temačnem pomenu besede. Evropa bi izvedela, da tu živimo sami neprijazni, zlobni in neotesani ljudje brez srčne kulture. Tu zatiramo, omalovažujemo, preziramo in na vse načine zapostavljamo Neavtohtone. Morda jih kdo celo skrivaj tepe, muči ali dela iz njih klobasice. Menda se celo njihovega jezika ne želimo učiti. (Mimogrede: pred petnajstimi leti mi je taksist v Beogradu brez besed obrnil hrbet, ko sem ga v svojem materinem jeziku prosila za prevoz do hotela. Da niti ne govorim o tem, kolikokrat so mi na moji lastni zemlji gostinski delavci, sprevodniki, ljudje za okenci in še kdo prostodušno zabrusili, da ne razumejo moje govornice. Toliko o spoštovanju jezika drugih).

Morda hodim po svetu slepa in gluha, toda dejstvo je, da v vseh letih bivanja v tej občini še nisem naletela na diskriminacijo Neavtohtonih. Kolikor vem, jih nihče ne ovira, da se ne bi smeli zbirati doma ali na javnih mestih (pri čemer veljajo zanje isti kriteriji kot za Avtohtone, se pravi kulturno obnašanje). Tudi nisem slišala, da bi jim kdo branil ustanoviti lastnih društev ali klubov; to počnejo vsi priseljenci na vseh koncih sveta (tudi Slovenci v Ameriki, kjer se Avtohtoni niti malo ne potrudijo, da bi se naučili slovenščine) in kolikor vem, tudi slovenska zakonodaja temu ne nasprotuje.

Tudi izraza "drugorazredni državljani" ne razumem, da o izrazu "potisnjeni v družbeni kot" niti ne govorim. Ali to pomeni, da nimajo volilne pravice? Jim je prepovedan vpis v šole? Je zanje v veljavi policijska ura? Govorimo o državljanih države Slovenije ali o Židih v medvojnih poljskih getih? Je tem Neavtohtonim morda prepovedan vstop v trgovine, hotele, lokale in cerkve, namenjene avtohtonim? Verjamem, da se, kot pravi avtorica članka iz naslova, v mislih vračajo domov in da njihova duša hrepeni po domačem okolju, kjer jih vsi razumejo; toda to so bolečine, ki polnijo srca potujočih, odkar svet stoji! Hrepenenje po domovini in domotožja so poznali vsi prvi priseljenci v Ameriki in Avstraliji ter vsi, ki so kdajkoli v zgodovini človeštva morali na

jev, funkcionarjev in trenerjev ne bi bilo organiziranega športa. Občinsko priznanje za zaslužnega športnega delavca je zato skromna pozornost za več kot desetletno, pogosto pa kar več deset let dela. Tokrat sta ga prejela Roman Kontič kot ustanovitelj in večletni predsednik Balinarskaga kluba Antena ter Milan Morgan, dolgoletni trener Športnega društva Piran - sekcije jadranske ter trener državne reprezentance razreda Optimist.

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo za ves vložen trud in dosežene rezultate ter jim želimo uspešno nastopanje tudi v letošnjem letu.

A.T.

tuje, da bi našli boljši kos kruha ali da bi ušli sovražnikovim plenilcem. Vzeli so v zakup ta bridka čustva in skušali vztrajati - zaradi boljšega življenja bodočih rodov. Da so se pri tem morali - vsaj do neke mere - zliži z okoljem, če so hoteli preživeti, je seveda tudi res. O tem priča prepletanje kultur po vsem svetu, prepletanje ras in jezikov, ki so nastajali iz govoric priseljencev in domačinov povsod, kjer je človek živel in potoval. To je proces, ki ni nov in ki se še ni zaključil.

Seveda pa je res, da so med priseljenci taki, ki se dobro znajdejo in oni drugi, ki le za silo rinejo naprej. Toda to se zmeraj dogaja tudi Avtohtonim. Na kulturnih prireditvah in odmevnih družabnih dogodkih je zmeraj lepo število Neavtohtonih. Uživajo ugled vseh občanov, ustvarili so si imetje in vplivajo na življenje v občini. In nič ni narobe. Mnogi njihovi rojaki te sreče niso imeli; isto velja za Avtohtone. V širokem krogu naših družinskih znancev in prijateljev ter prijateljev mojih sinov je število Neavtohtonih občutno; do danes nisem slišala od nobenega, da bi se čutil potisnjenega v kot...

Za konec še čisto na kratko o dogodku izpred približno dvajsetih let; ta dolga doba mi dovoljuje spregovoriti. - V tistem času sem bila član republiškega izvršilnega odbora SIS-a za kulturo in izobraževanje (mlajšim bralcem naj povem, da so bili SIS-i samoupravne enote na nivojih občin, regij, republik in države). Odbor je štel devetnajst članov iz vse Slovenije, jaz sem zastopala agroživilstvo Kraško-Obalne regije. Proti koncu mandata smo obravnavali silno neprijetno zadevo: skupna programska jedra na področju izobraževanja. S preprostimi besedami povedano: vsemogočni Beograd je zelo odločno predlagal vsem zveznim republikam skupne osnovnošolske in srednješolske učbenike - vsaj za nekatere predmete (za začetek!), s čimer naj bi prihranili ogromno denarja. Učbeniki naj bi bili v enem samem, skupnem jeziku - kako naj bi sicer prihranili čim več državnega denarja...! Da ta jezik ne bi bil slovenščina, ni treba posebej omenjati. Ker pa smo imeli odborniki še drugačne informacije in podatke mimo tistih,

ki smo jih prejeli uradno iz zveznega SIS-a v Beogradu, smo projekt skupnih programskih jeder zavrnili (enako tudi hrvaški republiški SIS). Ako ga ne bi, bi v januarski številki Portorožana ne pisalo o tem, kako smo brezbrizni do jezika priseljencev. Pisalo bi o čem drugem, vsekakor pa bi bržkone pisalo v srbohrvaščini. Kajti da so bila skupna programska jedra trojanski konj drugačnim projektom, so dokazali dogodki v Sloveniji koncem osemdesetih in v začetku devetdesetih let. Tako je to.

Sonja Požar, Lucija

P.S.: Tega odgovora na januarski članek sem se lotila ne le iz lastnega nagiba, marveč predvsem zato, ker me je kar nekaj občanov prosilo, naj to storim. Ljudem pač ni vseeno, kakšno luč mečejo nanje krivične obtožbe.

Natečaj za mlade bralce

Osrednja koprška knjižnica Srečka Vilharja, matična knjižnica Izola in mestna knjižnica Piran vabijo mlade bralce k branju leposlovnih knjig v slovenskem in italijanskem jeziku. Letos za branje predlagajo knjigo **Gorana Gluviča Fantje, žoga, punce** in delo dveh italijanskih avtorjev (**Quarzo G., Mignone S. R.**) z naslovom **Pirati a rapallo**.

Svoje mnenje o knjigi lahko mladi bralci napišejo v leposlovni obliki (prosti spis) ali kot strokovni prispevek (npr.: raziskovalno delo o gusarjih, igrah z žogo, odnosih z mladimi...).

Svoja dela lahko oddajo knjižničarki mladinskega oddelka mestne knjižnice Piran ali pošljejo po pošti na naslov MKP, Tartinijev trg 2, 6330 Piran.

Konec letošnjega maja bo knjižnica pripravila srečanje, na katerem se bodo mladi pogovarjali o prebranih knjigah. Za najboljše prispevke bodo podelili tudi nagrade.

REPLIKA: O Avditoriju dobronamerno

Napovedi, povabila, prispevki o prireditvah...v prejšnji številki Portorožana je bil Avditorij Portorož omenjen kar devet krat. Na to smo ponosni. Med njimi je le en članek kritičen do nas in našega dela.

O Avditoriju 'dobronamerno' se je razpisal naš stalni obiskovalec iz Sečovelj. Pismo je dragocena informacija, saj odraža svojevrsten dejaven odnos do osrednje kulturne ustanove v piranski občini in željo, da bi se stvari izboljšale. Spodbuja pa tudi k razmišljanju o stanju duha obiskovalcev in kulturi v najširšem pomenu.

Avditorij je osrednja kulturna ustanova Občine Piran. Je javna ustanova, kjer se družijo vsi, ki se želijo razvedriti, kaj novega zvedeti, uživati v umetnosti, spoznati nove ljudi, navezati nove stike. Skratka, v Avditoriju bogatimo življenje, polno vsakodnevnih obveznosti. Že tri desetletja! Če izpostavimo le kulturne prireditve, jih lahko naštejemo več kot 2.500. In iz leta v leto njihovo število narašča.

Poglejmo si primerjave zadnjih dveh let: lani smo zabeležili 426 dogodkov ali 5 % več kot leto prej in 1,2 dogodka na dan. Bilo je: 169 kulturnih prireditev ali 5 % manj kot leto prej, 218 filmskih predstav ali 8 % več kot leto prej, 38 kongresnih dogodkov ali 39 % več kot leto prej. Avditorij je leta 2001 privabil 96.962 obiskovalcev, od tega: na kulturne prireditve

46.536 obiskovalcev ali 17 % več kot leto prej, na filmske predstave 40.105 obiskovalcev ali 1 % več kot leto prej, na kongrese 10.321 udeležencev ali 11 % manj kot leto prej. Povprečen obisk je bil 228 obiskovalcev.

O dogodkih in Avditoriju so poročali številni časopisi (v arhivu Avditorija hranimo za preteklo leto 352 člankov), radijske postaje in televizijske hiše. Članke so podpisali različni novinarji, najbolj tehtne so zapisali poznavalci umetnosti oz. muzikologi. Vsekakor so ti za nas dragoceno pričevanje o našem delu. Tudi obiskovalci, veliko med njimi je stalnih, radi povedo, kaj je dobro in kaj narobe. Pripombe sprejememo konstruktivno in jih po možnosti

upoštevamo. Vseh pa ne moremo.

Kot javni delavci smo velikokrat pod drobnogledom obiskovalcev. Mnogo napak in očitkov opazijo ravno tu, v Avditoriju, čeprav so nekako logične in splošne. Odražajo namreč stanje v naši družbi, ki se ogleduje v Avditoriju kot ženska v ogledalu.

Očitki, da kakovost programa upada, so neutemeljeni. Med gostujočimi na prireditvah Avditorija naj omenimo Ireno Grafenauer in Mateta Bekavca, ljubljansko operno hišo, Slovenska Filharmonija, ansambel za staro glasbo s Češke, trio Maertens, na naših gledaliških odrih so gostovala vsa najboljša slovenska gledališča s svojimi najuspešnejšimi predstavami. Tudi s področja zabavne glasbe

tere ne znajo obnašati. Dekleta, srednješolke ali študentke, najamemo preko študentskega servisa. Od njih pričakujemo, da so urejene, prijazne in seznanjene s programom. Večina hitro razume, kaj je njihova naloga, nekatere pa moramo malo obrusiti.

Naslednji očitek velja plakatoma z zloženkam z mesečnimi programi. Da niso dovolj lepi. Resda niso umetniški izdelki, so pa učinkoviti; na njih so zapisani najosnovnejši podatki o prireditvi v slovenskem in italijanskem jeziku. Naredimo jih tudi 100 in več, da jih lahko nalepimo po oglasnih deskah širom po piranski, izolski in koprski občini. Podobno drži za zloženske z mesečnim programom, ki jih na prošnjo obiskovalcev v ovojnici pošiljamo na domač naslov. Napisane so preprosto, vendar so na njih vsi osnovni podatki o kulturnem programu, filmskih predstavah in kongresih, pa telefonske številke, cene vstopnic. Res pa je, da se bomo morali pri njihovem oblikovanju še bolj potruditi za lepo slovenščino in kakovostne italijanske prevode.

Pisec namiguje, da imamo veliko denarja. Ko bi bilo le res! Celotno ministrstvo za kulturo priznava, da smo pastorek med

kulturnimi zavodi. Subvencija za naš program in stalne stroške je majhna (z vsemi dotacijami smo v lanskem letu krili le 29% stroškov tekočega poslovanja) sponzorjev kultura ne zanima, še domača podjetja podpirajo raje športnike ali ga pošljejo v Ljubljano.

a letos pripravljamo veliko lepih kulturnih doživetij. Želimo si, da bi jih delilo z nami čimveč ljudi. Ljudje smo različni, imamo različne okuse, želje in pričakovanja. Vsem je nemogoče ustreči. Dragi pisec, upamo, da boste ostali zvesti naši kulturni ustanovi, čeprav vam ne moremo obljubiti, da bo odslej vse prav.

Jana Tolja,
direktorica Avditorija Portorož

Ko je Avditorij dobil nadstrešek...

so imena zvoneča: Slavko Ivančič, Vlado Kreslin, Lara Baruca, Irene Grandi, pa Goran Bregović... Na filmskem platnu vsak teden vrtimo najboljše filme, ki so na voljo na slovenskem trgu.

Res se zgodi, da včasih kaj odpade ali se časovno zamakne. O vsaki spremembi takoj obvestimo javnost preko javnih občil in napišemo na oglasne deske. Če odpade abomajska gledališka predstava, obvestimo vse imetnike abonmaja osebno. Zaradi narave dela imajo programi kulturnih ustanov, tudi naš, zapisano opozorilo o možnosti sprememb v programu. Po izkušnjah ni takih sprememb v Avditoriju nič več kot drugod.

Pisec se jezi tudi zaradi hostes. Da se neka-

IMPORT - EXPORT
Ferrarska 38, 6000 Koper
Tel./fax: 05/6310-460, tel.: 05/6391-144

**Blago vam ne le prodamo in dostavimo,
temveč vam ga tudi vgradimo!**

Prodaja: sanitarne keramike, keramične ploščice in porcelan grees, kopalnic in tuš kadi (emajl in keramika), lepila in fugirne mase, tuš kabine, WC kotlički in deske, vodovodne armature, grelci vode, gumi prirobnice, zaključne letve.

Zaključna dela v gradbeništvu: polaganje keramičnih ploščic in grees-a ter električnih in vodovodnih instalacij, manjša gradbena dela.

ODPRTO:
vsak dan od 8. do 16. ure
sobota od 8. do 12. ure

UNID d.o.o. Piran

- mladinski servis
- Internet storitve, web design

Župančičeva 14, 6330 Piran

tel./fax 05 / 673-15-21

Obala 55, 6320 Portorož

tel./fax 05 / 674-70-18

<http://www.klub-mp.si>

Email: servis@klub-mp.si

PISMA PORTOROŽANU

Moj Piran, naš Piran

Pred 26. leti sem prišla in ostala, ker sem začutila domačnost. Ljudje so si bili med seboj bližji in prav to sem iskala. Tako sem se odločila: "Tu bo moj dom!"

Leto kasneje sem povila hčer Dario. Hči je odraščala in ni bilo malo problemov. Kljub njeni boleznim nisem obupala. S stisnjenimi zobmi sem se upirala boleznim in jo premagala. Vztrajala sem, da bi nama bilo nekoč boljše in lepše in poskušala življenje usmerjati v pravi tir. Ko pa se danes ozrem nazaj, me stisne pri srcu, ker vidim, da gre v Piranu vse naglo navzdol in počasi celo marsikaj izgineva.

Bogastvo Pirana je njegovala bogata zgodovina. Ponašal pa se je tudi z ribištvom, ki ga ne bi smeli pustiti izumreti, kajti to je tradicija, ki je dolgo kljubovala času in dajala kruh številnim družinam. Tako so nam Pirančanom vzeli edino ribarnico in edino šivalnico. Sedaj nam bodo vzeli še zelenjavno trgovino, pa "Kovino" in še kakšno pomembno ustanovo. Res žalostno!! V Piranu še marsičesa nimamo več: čistilnice, steklarja in pomembnih državnih uradov, ki smo jih še pred kratkim imeli v mestu. Po mnogih opravkih je treba zdaj zeti pot pod noge v Lucijo. Prevoz pa stane. Vse to je zgrešeno! Jaz sama in vsi drugi, ki si želimo ostati v starem mestu, kličemo v en glas: "Vrnite nam Piran, takšnega, kakor smo ga bili vajeni!"

Nimam nič proti Luciji ali Portorožu, toda žalosti me, da se pozablja na Piran in njegove ljudi, ki še vztrajamo v njem. Pozabljate, tisti, ki bi lahko kaj naredili, ker odločate, kaj bo z našim podmladkom čez kakšno leto ali več, ko nas starejših več ne bo.

Povedala bi še več, a me stiska v grlu, ker mi je za Piran hudo in se mi zdi, da so ušesa tistih, ki naj bi čuli naš krik, previsoko, da bi slišali nas Pirančane in jim za nas ni kaj dosti mar.

Pirančanka Slavica Zdošek

VI SPRAŠUJETE - PORTOROŽAN ODGOVARJA

Ali je res, da podjetje Okolje razmišlja o ustanovitvi delovne (intervencijske) skupine, ki bi nemudoma reagirala na pobude in priporočila javnosti, zlasti turističnih ustanov? Kaj naj bi ta skupina počela?

Okolje res razmišlja. To čisto nič ne stane in delovna doba teče. Niti računov nam ne bodo izstavili. Ne ve se, kaj bo počela omenjena skupina. Pomembno je, da ne bo samo razmišljala.

Ali je bilo res ondan v Piranu cipljev kot listja in trave?

Ne, ni res! To so bili samo ribiči, ki so se na pustni torek našemili v ciplje, da ne pozabijo, kako te ribe izgledajo.

Menda so na območju Seče možne samo tako imenovane nadomestne gradnje. Kakšne gradnje pa so to?

To so vse gradnje preko dobrih zvez in vse črnogradnje.

Zakaj je lucijski Merkur zazidal dostop iz garažnih prostorov do trgovine?

Morda je na tihem upal, da ga bodo sprejeli v evropsko združenje obzidnih mest, ki je nedolgo tega imelo srečanje na Malti.

Ali menite, da se bo v Piranu dobro obnesel novi način zbiranja in odvoza smeti, se pravi v plastičnih vrečkah, medtem ko bodo smetnjake odstranili iz mesta?

Seveda se bo dobro obnesel! Nekdo bo dodatno zaslužil s prodajo obveznih plastičnih vrečk!

Kakšna je razlika med solinarji in pticami na solinah?

Zaradi solinarjev ni nikogar bolelo srce, ko je njihovo dejavnost začelo pobirati, ptice pa imajo vsaj podporo ornitološke javnosti.

Kako to, da je imel LDS tokrat kongres v piranski občini?

Tu se počutijo najbolj varne, saj se pri nas zadnje čase še cipljev ne znamo lotevati, kaj šele velikih rib...

Tudi letos smo bili priče arhitekturne delavnice študentov okoljske arhitekture. Zanima me, če je bila katera od lanskih lepih zamisli uresničena (kot je bila objubil gospa županja na razstavi izdelkov).

Vse lepe lanske zamisli so doživele znano usodo vseh lepih zamisli pri nas.

Opazamo, da hoteli vse pogosteje vlagajo v kongresni turizem. Ali ni - glede na velikost Slovenije in število prebivalcev - ta reč okrog kongresnega turizma malce prenapihnjena?

Ker so bili seminarji, shodi, posvetovanja, sestanki, delovna srečanja itd od nekdanj priljubljen slovenski šport in oblika kratkih počitnic, vidim v kongresnem turizmu blestečo prihodnost.

Sonja Požar, Lucija

PORTOROŽANOV MALI OGLASI

☞ **Prodajam stoječo skrinjo** "Gorenje" v dobrem stanju. Tel.: 05/6746-515.

☞ **V najem oddamo** sejno sobo v podprtičju bloka v približni izmeri 40 m². Možna preureditev v vikend. Ponudbe pošljite na naslov: Lucija, ul. XXX divizije št. 2 - Odbor lastnikov.

☞ Na območju Bernardina **kupim garsonjero**. Tel.: 041/609-518.

☞ **Nujno iščem žensko za pomoč** na domu. Tel.: 673-20-43 ali 050/643-096.

☞ Pizzerija Pergola **honorarno zaposli** sodelavca ali študenta za dostavo hrane na dom. Pogoji: izpit B ktg., lasten prevoz. Tel.: 031/878-574.

☞ **Aluminijast sod** (2,5 hl) in dva plastična čebra prodamo. Prodajamo tudi belo vino in žganje. Tel.: 672-22-98.

☞ **ODDAM zmrzovalno skrinjo**, peč na gorilno olje, leseno kredenco, leseno spalnico (2 postelji, omara, nižja omara, 2 nočni omarici, 2 stolčka, omarica z ogledalom), 1 visečo kuhinjsko omarico, pomivalno korito (les, inoks), raztegljiv kavč, jedilno raztegljivo mizo in 6 stolov, spalnico (velika garderobna omara, zakonska postelja z nočnima omaricama in predalom za posteljnino, ogledalo, stolček), wc školjko, bide, 2 umivalnika s kolono. Pokličite 031 477 904.

☞ V Portorožu ali okolici kupim manjše zemljišče. Tel.: 041/929-517 ali 041/504-547.

☞ **Ponujam pomoč** v gospodinjstvu (pospravljanje, čiščenje, likanje...). Tel.: 041/239-229

Bralke in bralci Portorožana lahko v Portorožanu svoj mali oglas objavijo brezplačno. Besedilo malega oglasa lahko do 20. v mesecu sporočite po telefonu (tel.:674-09-47 in 674-09-48).

Lahko pa ga pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali ga dostavite osebno na uredništvo (v prenovljeni stavbi KS Portorož, Obala 16, Portorož, 1. nad. ob delovnikih med 8. in 12. uro).

Med malimi oglasi ne objavljamo brezplačno sporočil obrtnikov, podjetnikov in pravnih oseb.

Številka/Numero 2*februar/febbraio 2002* letnik/anno XII* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 990* izdajatelj in ustanovitelj: **KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ /COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE*** Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione:Obala 16, p.p. 46, 6320 PORTOROŽ/ Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO/REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. in odg. urednik), **Mitja JANČAR**, **Rudi MRAZ**, **Vlasta IVANIČ-TURK**, **Nada KOZINA**, **Livija SIKUR ZORMAN**, **Cesarina SMREKAR*** urejanje: **Livija SIKUR ZORMAN*** računalniški prelom: **Edi ZADNIK*** tisk/stampa **PIGRAF, d.o.o. Izola** * izhaja: mesečno * naklada/tiratura 3.000*cena: 0 SIT. * Tel.uredništva: 05 674-09-47 ali 674-09-48* E-mail: ks.portoroz@amis.net *V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Alja TASI, Andrej ŽNIDARČIČ, Peter ŠTEFANČIČ, Heidi MIKUŽ, Sonja POŽAR, Ervin BERCE, otroci OŠ Lucija, OŠ Cirila Kosmača Piran, OŠ Vincenzo de Castro Pirano, otroci vrtca Mornarček Piran in Morje Lucija in še kdo.**

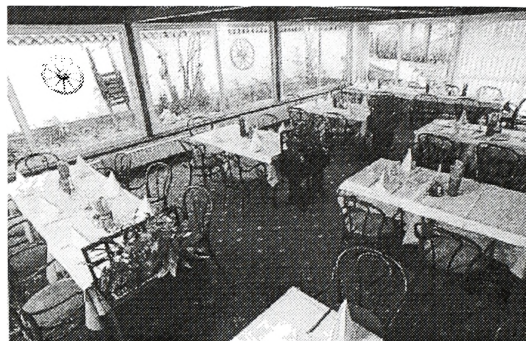
RESTAVRACIJA Z ZNANJEM

*Asterina slovi med ljubitelji dobre hrane
po svojih okusnih in raznolikih jedeh.
Zabeležite svoje dragocene trenutke s skrbno
izbrano jedjo in s prefinjeno pripravo.*

*Privoščite si,
Asterina vas pričakuje.*

*Podvozna 11, Lucija
tel.: 677-32-02
fax.: 677-09-50*

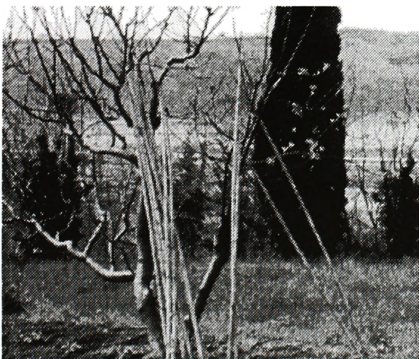
PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: **Olga LIPUŠČEK** 2.000 tolarjev, družina **Granda** 3.000 tolarjev, Organizacija družabnih srečanj - **BELOKRIŠKE MAŠKARE** 5.000 tolarjev.

Portorožan se vsem zahvaljuje.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu KS PORTOROŽ na Obali 16 v Portorožu (v I. nadstr.) ali po položnici na žiro račun KS Portorož št. 51410-645-50022 s pripisom "Za Portorožana".

Hvala vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE PIRAN

vabi vse otroke na ure pravljic, igralne ure s knjigo in likovne delavnice, ki so vsako sredo ob 17. uri v knjižnici osnovne šole v Luciji.

Z urami pravljic smo pričeli lani decembra. Zaenkrat jih redno obiskuje do osem otrok. Šola je za pravljice prijazno odstopila prostor v knjižnici. Za drugo poskrbi Društvo prijateljev mladine Piran.

V svet pravljic vas popeljejo Nives in Tanja Kaligarič in Špela Pahor, ki pripovedujejo in berejo klasične in sodobne avtorske pravljice, pa tudi tiste, ki nam jih je ohranilo ljudsko izročilo - slovensko in drugih narodov. Potem sledijo likovne delavnice. Veseli bodo, če bo kdo od staršev pripravljen prispevati kaj za material. Lahko pa sabo prinesete papir, barvice, lepilo, stare gumbce, plutovinaste zamaške, krede, vejice, storže, prazne polžje hišice, kamenčke, glino, posušeno listje in cvetje, karkoli se vam zdi primerno in uporabno za likovno dejavnost!

Ure pravljic lahko samostojno obiskujejo otroci od četrtega leta dalje, mlajše naj spremljajo starši.

Vabljeni torej k uram pravljic vsako sredo ob 17. uri v šolsko knjižnico v Lucijo! S seboj prinesite copatke!

VZDRŽEVANJE STANOVANJSKIH IN DRUGIH OBJEKTOV

Adaptacija hiš, stanovanj, kopalnic, mavčne predelne stene, spuščeni stropovi. Vsa najmanjša gradbena in instalacijska dela opravlja

Senad Tabakovič, s.p.,

Marxova 18, PIRAN, GSM: 041/671-219

Olginih živahnih 80

Olga LIPUŠČEK se je v družini ČIBEJ rodila 6. februarja 1922 v Gornji Trebuši na Tolminskem, od leta 1955 pa je Portorožanka. Letos je torej Olga Lipuščkova praznovala svoj 80. rojstni dan!

Njeno mladost je močno zaznamovala vojna, v kateri je aktivno sodelovala kot partizanka. V narodnoosvobodilni odpor je bila vključena

Elegantna Olga Lipušček (v sredini) ob praznovanju svojega 80. rojstnega dne s hčerjo Anko in sinom Žarkom.

karambola. Ob njenem visokem jubileju ji iz srca čestitamo.

MI MED SEBOJ

čestitamo * zahvaljujemo se * pozdravljamo

☘ Vsem našim občankam, predvsem pa vsem našim članicam želimo prijetno praznovanje dneva žena. Članice in člani DI pa vljudno vabimo na občni zbor Društva, ki bo v petek, 8. marca 2002 ob 17. uri v Hotelu Marko v Portorožu. Prijave sprejemamo v pisarni društva.

☘ 10. marca praznuje svoj 80. rojstni dan **Dinko MANZONI** iz Portoroža. Ob tem prazniku mu vsi v družini želijo vse najboljše, veliko zdravja, sreče in veselja. Še posebej prisrčno pa mu čestitata vnuka Dino in Nino. K čestitkam ob lepem jubileju se pridružujemo tudi Portorožanovci.

☘ Vse najboljše **Kristini PRELC** za njen 70. rojstni dan - portoroški župljani.

☘ **Eldi** želi ob njenem rojstnem dnevu čimlepšo pomlad prijatelj iz Portoroža.

☘ Društvo upokojencev občine Piran vošči vse najboljše za dan žena.

☘ Februarja je svoj rojstni dan praznoval znani slovenski pisatelj, ki živi in dela v Piranu, **Franjo FRANČIČ**. Ker se zaradi neobhodnih obveznosti nisem mogel udeležiti njegove fešte v Parecahu, mu iz srca nazdravljam preko Portorožana - Slavko Gaberc.

Josipovih devetdeset

Osmega februarja je praznoval svoj 90. rojstni dan **Josip TOIČ** iz Pirana. Iskreno mu čestitajo in mu želijo veliko lepega, predvsem zdravja in veselja: hči Ljubica, Jože, Uroš, Maja, vsi prijatelji in znanci ter Portorožan.

Belokriške maskare so ugnale zimo

Spoštovane bralke in bralci!

Žal se je prehitro iztekel čas pustovanja in pustnih norčij, tako smo - letos izredno razgrete - Belokriške maskare ostale brez našega vodje - vsemogočnega pusta.

Pospremili smo ga na njegovo zadnjo pot, pridružilo pa se nam je še veliko ljudi, ki jim Pust in pustni obredi še kaj pomenijo. Žal pa po Portorožu zadnja leta v času pusta skoraj ne vidiš več našemljenih obrazov. Kje neki tiči krivec, ki dopušča, da ta obred počasi zamira!

Mi belokrižani si na vse pretege prizadevamo ohraniti ga! To počnemo z obilo veselja, hkrati pa se prisrčno zabavamo, pa čeprav v vse to vlagamo veliko dela in truda. Pustni čas združi najmlajšo generacijo s starejšo, da smo kot ena... Danes se želimo še posebno zahvaliti vsem našim sponzorjem, ki so pripomogli, da je bila organizacija tradicionalnega pustovanja na Belem Križu letos še boljša. Na prvem mestu so seveda domačini, ki nas iz leta v leto v svojih domovih čedalje prisrčneje pričakajo, pogostijo in obdarijo. Ostali pa so: Krt Vili s.p., Street tours, Droga Portorož, Beton d.o.o., Pizzerija "Fiesa", mesnica "Gardina", Zavarovalnica Triglav, restavracija Beli Križ, gostišče Kavrečič, Hausbrandt caffe, kozmetika Jana Božič, Vrtnarstvo-Anja, Fastfood Enka, trgovina Ruži line, trgovina Steep, Claudio Zancola, Robi Čepar. Še posebna zahvala gre UPRAVNI ENOTI PIRAN in POLICIJSKI POSTAJI PORTOROŽ za pomoč pri organizaciji pustne povelje.

Prisrčna hvala tudi vsem obiskovalcem letošnjega pustnega pogreba, ki ste nas s svojim množičnim obiskom resnično razveselili, kar je na nas najboljša pohvala in vzpodbuda za naprej. Pričakujemo vas tudi naslednje leto. Nikar si ne dovolimo, da zamre pustno veselje in to lepo izročilo! Skupaj preženimo zimo in priključimo pomladni čas!

Pozdravljajo Vas vaše BELOKRIŠKE MAŠKARE.

